

2009. február 4, szerda

2050: A jövő ma kezdődik - Az éghajlatváltozással foglalkozó jövőbeni integrált uniós politikára vonatkozó ajánlások

P6_TA(2009)0042

Az Európai Parlament 2009. február 4-i állásfoglalása: 2050: A jövő ma kezdődik – Az éghajlatváltozással foglalkozó jövőbeni integrált uniós politikára vonatkozó ajánlások (2008/2105(INI))

(2010/C 67 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel eljárási szabályzatának 175. cikke értelmében elfogadott, az éghajlatváltozással foglalkozó ideiglenes bizottság létrehozásáról szóló, 2007. április 25-i határozatára ⁽¹⁾,
- tekintettel a különféle politikai területeken pozitív éghajlati hozzájárulást tartalmazó, hatályos európai uniós környezeti jogszabályokra (A melléklet), valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos állásfoglalásaira, különösen a jelenlegi hatodik parlamenti ciklus alatt elfogadottakra (B melléklet),
- tekintettel „A globális éghajlatváltozás 2 Celsius-fokra való csökkentése – az előttünk álló út a Baliban tartandó éghajlat-változási konferenciáig és azon túl (COP13 und COP/MOP 3)” című, 2007. november 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Balin megrendezett éghajlat-változási konferencia kimeneteléről (COP 13 és COP/MOP 3) szóló, 2008. január 31-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az „Alkalmazkodás az éghajlatváltozáshoz Európában – az uniós fellépés lehetőségei” című bizottsági zöld könyvről szóló, 2008. április 10-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az éghajlatváltozással kapcsolatos tudományos tények: eredmények és a döntéshozatalt segítő ajánlások című 2008. május 21-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Unió és az éghajlatváltozás által leginkább sebezhető szegény fejlődő országok közötti, éghajlatváltozás elleni globális szövetségről szóló 2008. október 21-i következtetéseire ⁽⁶⁾,
- tekintettel az ENSZ éghajlat-változási keretegyezménye (UNFCCC) részes feleinek 14. konferenciájára (COP14) és a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozájaként szolgáló, a részes felek 2008. december 1–12. között, a lengyelországi Poznańban megrendezett negyedik konferenciájára (COP/MOP 4),
- tekintettel az éghajlatváltozással foglalkozó 2008. június 12–13-i polgári agorára,
- tekintettel az Európai Parlamentnek és a nemzeti parlamenteknek az energiáról és a fenntartható fejlődésről szóló, 2008. november 20–21-i közös parlamenti ülésére,
- tekintettel az európaiak éghajlatváltozáshoz való hozzáállásáról szóló 300. különleges Eurobarometer-felmérésre,

⁽¹⁾ HL C 74. E, 2008.3.20., 652. o.; ld. még a 2008.2.18-i plenáris ülés jegyzőkönyvének 7. pontját

⁽²⁾ HL C 282. E, 2008.11.6., 437. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0032.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0125.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0223.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0491.

2009. február 4, szerda

- tekintettel az éghajlatváltozással foglalkozó ideiglenes bizottság által magas rangú személyekkel folytatott nyilvános meghallgatásokra és véleménycserékre, valamint a küldöttségi látogatások eredményeire,
- tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
- tekintettel az éghajlatváltozással foglalkozó ideiglenes bizottság jelentésére (A6-0495/2008),

Politikai vezérgondolatok

- A. mivel a természet és az emberiség megőrzése nemzedékről nemzedékre tovább szálló feladat,
- B. mivel a globális felmelegedést és az éghajlatváltozást ma már igen komoly, sürgős, ember okozta fenyegetésként ismerik el,
- C. mivel az Európai Parlamentnek különösen a hatodik parlamenti ciklusban az éghajlatváltozás témakörében végzett munkája inspirációs forrást és cselekvési felszólítást jelent egy integrált európai éghajlatvédelmi politika kidolgozására, valamint az éghajlatváltozásnak a fenntartható gazdasági növekedéssel történő összeegyeztetésére,
- D. mivel a lisszaboni szerződés egyértelműen meghatározza az Európai Unió céljait és feladatait az éghajlatváltozás terén, és ha ratifikálják, meg fogja erősíteni az Unió szerepét a fenntartható fejlődés elősegítésében és az éghajlatváltozás elleni harcban,
- E. mivel a globális felmelegedés elleni nemzetközi harcban az Európai Unió vezető szerepe és a fejlett országok egyesüléseként meglévő különös felelőssége hozzájárul az identitástudatához, valamint az Unió tartozik Európa polgárainak azzal, hogy ne csak megfogalmazzuk a közép- és hosszú távú éghajlatvédelmi célokat, hanem politikai intézkedésekkel, valamint a fejlődő országokkal folytatott politikai párbeszédén keresztül el is érjük őket,
- F. mivel az Európai Unió egyik kulcsfontosságú célja mind belpolitikája, mind pedig a külkapcsolatai tekintetében az emberi jogok tiszteletben tartásának előmozdítása, és különösen mivel az Európai Unió alapvetőként ismeri el az élethez, biztonsághoz, egészséghez, oktatáshoz és környezetvédelemhez való jogot, valamint az éghajlatváltozás hatásaival szemben különösen védtelen személyek – köztük a nők, a gyermekek, az idősek és a fogyatékkal élők – védelmét,
- G. mivel Európa polgárainak jelenlegi és későbbi parlamenti képviselőit ezek az éghajlat-politikai alapelvek, valamint a fenntarthatóság, a társadalmi összeegyeztetethez való közeledés és a nemzedékek illetve az emberek közötti igazságosság elve vezérik, és a szükséges éghajlatvédelmi célok megvalósítása során nem lankadhatnak,
- H. mivel az emberi társadalom kettős kihívással néz szembe a Föld létfenntartási rendszerére leselkedő veszélyek, nevezetesen: az éghajlatváltozás és számos fontos ökoszisztéma túlzott kihasználása és elpusztítása vonatkozásában; mivel számos kölcsönös kapcsolódás létezik az éghajlatrendszer és az ökoszisztémák között – különösen az óceánok és a szárazföldi ökoszisztémák szénkiválasztási kapacitása tekintetében –, továbbá mivel az éghajlatváltozást csupán egészséges ökoszisztémák keretében lehet hatékonyan kezelni,
- I. mivel az éghajlatváltozás hatásai különösen károsak és költségesek egyes területek – például a hegy- és partvidéki területek – számára,

2009. február 4, szerda

- J. mivel az éghajlatváltozás emberi társadalmakra gyakorolt hatása már számos helyen érezhető, például a Száhel-övezetben, amelyet nagyban érint a sivatagosodás, Bangladesben, ahol ismétlődő áradások vannak, egyes európai régiókban, valamint a Csendes-óceán több szigetén is, amelyek el fognak tűnni a víz alatt,
- K. mivel az éghajlatváltozás olyan kihívás, amelyre nincs általános politikai megoldás, de a meglévő lehetőségek összehadása és a hatékonyság drámai növelése a gazdaság és a társadalom minden területén hozzájárulhat az erőforrásokkal és az elosztással kapcsolatos problémák megoldásához, és egyengetheti a harmadik ipari forradalomhoz vezető utat,
- L. mivel sürgős intézkedésekre van szükség az energia- és az üzemanyag-szükségesség kezelésére,
- M. mivel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség 2006-os adatai szerint az EU-n belül az üvegházhatást okozó teljes gázkibocsátásban az energiatermelés 30,9%-kal részesedik, a közlekedési ágazatra 19,4%, a magánháztartásokra és a szolgáltatásokra 14,6%, az építőiparra és az ipari termelésre 12,9%, a mezőgazdaságra 9,2% és az ipari folyamatokra 8,1% esik, illetve a hulladékágazat adja az összes kibocsátás 2,9%-t, a fennmaradó kibocsátás pedig kémiai oldószerekből és meghatározatlan égési folyamatokból keletkezik,
- N. mivel sok ágazat máris hozzájárul az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentéséhez, és az éghajlatváltozás mérsékléséhez máris sok kedvező költségű kibocsátáscsökkentési lehetőség illetve hatékonyságnövelő technológia áll rendelkezésre, ezek széles körű alkalmazását azonban piaci hozzáférési korlátok, bürokratikus akadályok és magas finanszírozási költségek gátolják,
- O. mivel a termelésben, a földhasználatban és a hulladékgazdálkodásban az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló intézkedések kiemelt prioritást élveznek; mivel az éghajlatváltozás azonban nem küzdhető le pusztán az egyes ágazatok kibocsátáscsökkentéseivel; mivel ehelyett a probléma rendszerszemléletű megközelítésére van szükség ahhoz, hogy valamennyi ágazatot átfogó politikai megoldásokat találjunk, és következetes jogalkotással és az elkerülhetetlen változásokhoz való alkalmazkodással az egész társadalomra kiterjedő változásokat érjünk el a termelésben, a fogyasztásban, az életmódban és a kereskedelemben,

A nemzetközi dimenzió: a 2012 utáni időszak, éghajlati külpolitika és nemzetközi kereskedelem

- P. mivel az ENSZ vezetése alatt a Bali-menetrendnek megfelelően a következő központi területeken folytatnak egy 2012 utáni megállapodásra irányuló tárgyalásokat: kibocsátáscsökkentések és új, kötelező csökkentési célok, kiigazító intézkedések, az erdőterületek kivágása, elpusztítása és degradációja, csökkentési és kiigazító intézkedésekhez kapcsolódó technológiai fejlesztés, a szükséges pénzforrások és végül a kiotói jegyzőkönyv keretében elfogadott marrakeshi megállapodások szerinti rugalmas mechanizmusok felülvizsgálata,
- Q. mivel a Kereskedelmi Világszervezetnek, a Világbanknak és a Nemzetközi Valutaalapnak is erőteljesen részt kell vennie a csökkentésre irányuló erőfeszítésekben,
- R. mivel 2009 végén a koppenhágai éghajlati konferencián (COP 15) le kell zárni a 2012 utáni megállapodásról folyó tárgyalásokat, hogy elkerülhető legyen az első és a második kötelezettségvállalási időszak közötti hézag,

2009. február 4, szerda

- S. mivel az Európai Tanács 2008. márciusi ülésén hangsúlyozták annak szükségességét, hogy felgyorsítsák a Bali-menetrend tárgyalási ütemét, hogy az EU 2°C-ra vonatkozó céljával összhangban 2009-ig új éghajlatvédelmi megállapodást lehessen elfogadni,
- T. mivel az éghajlatváltozás élesítheti a nemzetközi kapcsolatokban az esetleges konfliktusokat, például az éghajlattal összefüggő migráció, az árvizek és a partvonalak áthelyeződése miatti területvesztés és határviták, illetve a mezőgazdasági hasznosítású területek csökkenése, az egyre fokozódó vízhiány vagy az erdőirtás miatti erőforrás-konfliktusok révén,
- U. mivel a Tanács 2008. tavaszi csúcstalálkozóján felkérték a Bizottságot, hogy az éghajlatvédelmi intézkedések finanszírozása tekintetében terjesszen elő egy európai stratégiát, amelynek célja a kibocsátások csökkentése és az alkalmazkodás az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák kutatásával és fejlesztésével összefüggésben; mivel az ilyen technológiák átadása lényeges előfeltétele az éghajlatvédelmet szolgáló globális kibocsátáscsökkentési és alkalmazkodási intézkedések sikeres megvalósításának,
- V. mivel mind a csökkentési, mind az alkalmazkodási erőfeszítések döntő fontosságúak; mivel az iparosodott országok történelmi felelősséggel tartoznak az éghajlatváltozás miatt; mivel a fejlődő országok csak kevésbé járultak hozzá az éghajlatváltozáshoz, mégis őket érintik leginkább az éghajlati változások; mivel az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez rendelkezésre álló pénzeszközök a fejlődő országokban nem elegendőek és jelentősen növelni kell őket,
- W. mivel a technológiaátadást akadályozzák a szellemi tulajdon védelmével kapcsolatos aggodalmak, a gyenge politikai intézmények és a jogállamiság hiánya, valamint az általános tőkehiány,
- X. mivel a Kereskedelmi Világszervezet nem képezi a nemzetközi éghajlatvédelemmel kapcsolatos tárgyalások alternatív fórumát, és mivel a 2012 utáni tárgyalások sikeres lezárása nélkül nem várható, hogy a világkereskedelem hozzá fog járulni az éghajlatvédelemhez,
- Y. mivel az EU szén-dioxid-kibocsátása magában foglalja az Európában elfogyasztott, de másutt termelt áruk előállításánál kibocsátott üvegházhatást okozó gázokat is,

Energia

- Z. mivel a primer energiafelhasználásban globálisan mintegy 35%-kal a kőolaj a legfontosabb energiaforrás, amelyet 25%-kal a szén, illetve 21%-kal a földgáz követ; mivel azonban az olcsó és bőségesen rendelkezésre álló fosszilis energia korszaka a végéhez közeledik,
- AA. mivel az Eurostat adatai szerint 2006-ban az EU nyersolajimportjának 33,5 %-a Oroszországból, 15,8%-a Norvégiából és 27%-a arab országokból származik, és mivel az EU gázimportjának 42%-a Oroszországból, 24,2%-a Norvégiából és 25,9%-a arab országokból származik,
- AB. mivel a Nemzetközi Energiaügynökség 2030-ig a világ energiaszükségletének legalább 60%-os növekedését jósolja, és ezt a növekvő energiaigényt a gazdaságilag felemelkedő országok is okozzák,
- AC. mivel az energiapiaci fejlemények hozzájárulnak az éghajlatvédelmi célok követéséhez, minthogy az energiaárak piaci tényezők miatti drágulása jelentősen ösztönzi az erőforrások fenntartható felhasználását és ezzel az alacsony CO₂-kibocsátású fogyasztást,

2009. február 4, szerda

- AD. mivel a növekvő energiaigény fedezése kizárólag fosszilis tüzelőanyagokkal közép- és hosszú távon kizárt, és mivel a következő évek beruházási döntései fogják meghatározni az energiarendszer és az energia-összetétel felépítését az elkövetkező évtizedekre,
- AE. mivel a növekvő energiaigény több, egymást kiegészítő intézkedést tesz szükségessé, mint például a meglévő fosszilis tüzelésű erőműparknak az általános energiahatékonyság erőteljes növelését célzó sürgető korszerűsítését, új erőművek építését és a megújuló energiaforrások folyamatos kifejlesztését,
- AF. mivel az energiamegtakarítás hosszú távon az erőforrások kímélésének és ezáltal az éghajlatvédelemnek is a legköltséghatékonyabb és legtisztább formája, és mivel az EU energiahatékonyságának fokozására irányuló elkötelezett és tartós erőfeszítések széleskörű strukturális megoldásokat fognak eredményezni a gazdaság egészében, kiköveve ezzel az utat egy környezetbarát, alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság felé,
- AG. mivel az atomenergia használata – tekintet nélkül az urán rendelkezésre állására – továbbra is felveti az atomhulladék biztonságos végső tárolásának, illetve a technológia nem demokratikus államszervezetekben való terjedésének kérdését,
- AH. mivel a nemzetközi termonukleáris kísérleti reaktor projektje a magfúzió – mint a jövő lehetséges új energiaforrásának – tökéletes fejlesztési súlypontjává vált, és az esetleges energiapiaci hasznosítás csak rendkívül hosszú távon várható,

Bioüzemanyagok

- AI. mivel a jelenlegi bioüzemanyag-politikát globális távlatból kell szemlélni, ahol is egyik oldalról fokozódik a verseny a termőföldek iránt, másik oldalról pedig növekszik az igény a megújuló energia iránt, különösen a közlekedési szektorban,
- AJ. mivel a biomassza energiatermelés céljából és hajtóanyagként való előállítása sok fejlődő országnak új gazdasági lehetőségeket kínál, és csökkenti ezen országok energiabehozataltól való függőségét is, feltételezve azt, hogy az előállítás fenntartható, és nem vezet például monokultúrához vagy az élelmiszer-termeléssel való versengéshez,
- AK. mivel sok első generációs bioüzemanyag kibocsátáscsökkentési potenciálja a hagyományos hajtóanyagokhoz képest egy átfogó életciklus-elemzést követően részben lényegesen kisebbnek bizonyul, és eddig nem sikerült kielégítően megoldani az élelmiszer-termeléssel szemben a fenntarthatóság, a környezettel való összeegyeztethetőség és a termőterületek rendelkezésre állásának kérdését,
- AL. mivel a fenntartható bioüzemanyag -politikának arra kellene irányulnia, hogy fenntarthatósági kritériumokat határozzon meg a bioüzemanyagok első generációjának előállítása tekintetében, és hogy előmozdítsa a második generáció lehető leggyorsabb kifejlesztését is,

2009. február 4, szerda

- AM. mivel az ásványolajipar az új hajtóanyagokhoz szükséges infrastruktúrát csak a bioüzemanyag iránti megfelelő kereslet esetén fogja egész területet lefedően kiépíteni, az autóipar részéről azonban technológiai előrelépésekre került sor, amelyek révén a gépjárműbe helyezett érzékelővel a benzin és a bioüzemanyag minden keverési aránya megállapítható, amely készülék lehetővé teszi továbbá, hogy a régebbi járművek is bioüzemanyaggal működjenek, hogy ezzel a teljes gépjármű-állományban el lehessen érni a CO₂-kibocsátás csökkentését,
- AN. mivel a bioüzemanyagokban rejlő lehetőség csak akkor bontakoztatható ki, ha azokat a fenntartható közlekedési rendszerek kifejlesztése – beleértve az igen hatékony üzemanyag-felhasználású járművek kifejlesztését és használatát – egyik alkotóelemének tekintik,

Energiahatékonyság

- AO. mivel jó néhány tagállam nem rendelkezik egyértelmű energiahatékonysági stratégiával,
- AP. mivel a tagállamoknak javítaniuk és bővíteniük kell az energiahatékonysági tanúsítványok alkalmazását, az ajánlásokat pedig pénzügyi ösztönzőkhöz kell kötniük,
- AQ. mivel az energiafogyasztás egyéni és közösségi szintű energiahatékonyság mellett történő csökkentése újfajta kereskedelmet és munkahelyeket teremt, valamint küzd az energiaszegénység ellen,
- AR. mivel a végső energiafelhasználás 40%-a az építési ágazatnak tudható be, és ezzel az üvegházhatást okozó gázok teljes kibocsátásának 33%-a az épített környezetre vezethető vissza,
- AS. mivel az építési ágazat (lakóépületek, valamint ipari célú és középületek) a hőszigetelés, a fűtési, illetve a hűtési rendszerek, az elektromos berendezések és a szellőzőberendezések korszerűsítése, valamint a napvédelem beépítése révén rendkívül nagy és költséghatékony szén-dioxid-csökkentési potenciállal rendelkezik,
- AT. mivel az alacsony energiafogyasztású házak tetszetősek, divatosak és költséghatékonyak,
- AU. mivel az EU egyik kulcsfontosságú célja, hogy a társadalom valamennyi rétegében az energiahatékonyságba befektetve különválassa az energiafogyasztás növekedését a gazdasági növekedéstől,
- AV. mivel pénzügyi eszközöket kell kialakítani annak érdekében, hogy el lehessen különíteni a szükséges költségvetési forrásokat az energiahatékonyság javítására, és az elektromos és elektronikus berendezésekre vonatkozó hatékonysági szabványok folyamatos felülvizsgálatára és a piaci folyamatoknak megfelelő kiigazítására éppúgy szükség van, mint a szabványok nagy ipari berendezésekre való kiterjesztésére és a berendezések tekintetében a kikapcsolási automatika kötelezővé tételére,

Mobilitás és logisztika

- AW. mivel a forgalom növekedésének az általános gazdasági növekedéstől való különválasztása az EU közlekedéspolitikájának kulcsfontosságú célja, a szállítási szolgáltatások iránti kereslet mégis erőteljesebben növekedett a GDP-nél, és a közlekedésből származó kibocsátások már egyébként is magas részaránya az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásán belül tovább növekszik az EU-ban,
- AX. mivel jelenleg az EU-ban a végső energiafelhasználás mintegy egyharmadát a közlekedés adja, és mivel a közlekedési ágazat szinte teljes mértékben (97%-ban) a kőolajalapú üzemanyagoktól (benzin és dízelolaj) függ,

2009. február 4, szerda

- AY. mivel az EU üvegházhatást okozó gázkibocsátása 1990 és 2005 között 14%-kal csökkenhetett volna 7,9% helyett, ha a szállítási ágazat is a többi ágazattal azonos teljesítményt nyújtott volna a kibocsátás csökkentésében,
- AZ. mivel az európai lakosság 80%-a városi területeken él, ahol az összes közlekedéssel összefüggő kibocsátás 40%-a keletkezik, miközben a közlekedési túlterhelések, amelyek szintén főként a városi területekre összpontosulnak, az EU-nak a GDP mintegy 1%-ába kerülnek,
- BA. mivel a városi mobilitás egyrészt közvetlenül összefügg az egyéni életminőséggel, másrészt azonban éppen az egyéni közlekedés járul hozzá jelentősen a városokban az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásához és más környezeti problémákhoz, mint például a levegőszennyezés és a zaj, és ezáltal ahelyett, hogy sok polgár életminőségét javítaná, részben a káros egészségügyi hatások miatt jelentősen csorbítja,
- BB. mivel az európai polgárok által megtett utak fele rövidebb 5 km-nél,
- BC. mivel a napi regionális és ingaközlekedésben az autóval megtett utak 60%-a és a vonattal megtett utak 90%-a a legfeljebb 30 km-es távolságon belülre esik,
- BD. mivel 2001 és 2006 között a vasúti és vízi áruszállítás csökkent (18,6%-ról 17,7%-ra, illetve 6,5%-ról 5,6%-ra), az országúti áruszállítás pedig nőtt (74,9%-ról 76,7%-ra),
- BE. mivel a vízi utas- és áruszállítás egyike a leginkább energiahatékony szállítási módoknak, és a vízen szállított áruk aránya az EU-ban körülbelül 40%-ra tehető,
- BF. mivel becslések szerint a belvízi hajózás árutonnánkénti és kilométerenkénti energiafelhasználása a közúti közlekedés energiafelhasználásának hatodát, illetve a vasúti közlekedés energiafelhasználásának felét teszi ki,
- BG. mivel az olyan programokat, mint a Marco Polo és a NAIADES, elégtelenül használták fel a tagállamok arra, hogy az áruszállítást a belvízi utakra és a tengerekre tereljék,
- BH. mivel a nyílt tengeri útvonalakon folytatott kereskedelem növekszik, és a hajógyártásban a tendencia a nagyobb tartályhajók és utasszállító hajók építése irányába mutat, amelyek több nehézsúlyt használnak fel, és emiatt az eddiginél is jobban terhelik a környezetet, anélkül, hogy a nemzetközi hajózás a nemzetközi éghajlatvédelmi erőfeszítések része lenne,
- BI. mivel a légiközlekedési ágazat elmúlt évtizedben végbement fokozatos liberalizálása és deregulációja egyrészt az európai légi közlekedés dinamikus fejlődésének lényeges előfeltétele volt, valamint 1995 és 2004 között az EU-n belül 49%-kal nőtt a légi személyforgalom, másrészt viszont a teljes ágazat széndioxid-kibocsátása 1990 és 2005 között 79%-kal nőtt,

2009. február 4, szerda

- BJ. mivel a légiközlekedési ágazat növekedése a műszaki és üzemi javítások ellenére tovább növeli a környezeti hatásokat, egyelőre mégis csak korlátozottan folytattak vitát a repülőgépmotorokra vonatkozó kötelező kibocsátási normákról a hajtóművek technológiai javítása céljából, továbbá hiányoznak az ennek megvalósíthatóságára vonatkozó tanulmányok,
- BK. mivel a Bizottság és a tagállamok elindították a „Tiszta égbolt” elnevezésű közös technológiai kezdeményezést, és az „egységes európai égbolt” légiközlekedés-irányítási kutatási program (SESAR), az Európai Műhold-navigációs Rendszer (Galileo) és a Global Monitoring for Environment and Security (GMES) programokat, valamint az intelligens közlekedési rendszerekre irányuló kutatási projekteket a közlekedés terén való energiahatékonyság javítása céljából,
- BL. mivel a légi közlekedéssel a szén-dioxid mellett nitrogén-oxidok, vízgőz, szulfát- és szénrészecskék is a légkörbe jutnak, amelyek az ENSZ Éghajlat-változási Kormányközi Testületének (IPCC) becslései szerint a légi közlekedés kibocsátásainak összhatását duplájára-négyszeresére erősítik anélkül, hogy ebben a becslésben figyelembe vették volna a cirrusfelhők képződésének járulékos hatását,
- BM. tekintettel a legkülső területek lakóinak és gazdaságának a légi szállítástól való nagymértékű függésére a mobilitás és a fejlődés szempontjából,
- BN. mivel hangsúlyozni kell, hogy hosszú távon a közlekedésből származó kibocsátások csökkentésének leghatékonyabb módja a teljes közlekedés növekedésének csökkentése, azáltal, hogy a tömegközlekedést a személygépkocsik vonzóbb alternatívájává teszik, növelik a vasúti közlekedés volumenét, valamint annak biztosítása révén, hogy a város- és infrastruktúratervezés figyelembe vegye a személygépkocsi-használat csökkentésének abszolút szükségességét,

Turizmus és kulturális emlékek

- BO. mivel az UNESCO világörökségi központ egyik tanulmánya szerint a világ kulturális örökségét képező összes terület és hagyományos táj egytizedét veszélyeztetik az éghajlatváltozás hatásai,
- BP. mivel a Turisztikai Világszervezet (UNWTO) szerint Európa a világ legfontosabb turisztikai régiója, és 2006-ban az összes nemzetközi beérkező turistaforgalom 55%-át Európa adta,
- BQ. mivel az éghajlatváltozás a turizmus áramlásainak megváltozását idézheti elő, és ezek a változások az érintett üdülőrégiók számára jelentős gazdasági hátrányt jelentenének,

Ipari kibocsátások

- BR. mivel az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer egyedülálló eszköz a kibocsátás csökkenésének lehető legnagyobb hatékonyság melletti elérésére és a hasonló rendszerek mintájaként szolgál, amelyek összeegyeztethetőségét viszont szavatolni kellene,
- BS. mivel az ipari szektorok kulcsszerepet játszanak az Európai Tanács által meghatározott, üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésével kapcsolatos célok teljesítésében, és mivel ösztönözni kell őket arra, hogy – versenyképességük fenntartása mellett – még tovább csökkentsék az üvegházhatást okozó gázok ipari kibocsátásait,

2009. február 4, szerda

- BT. mivel a tiszta fejlesztési mechanizmus (CDM) és a közös végrehajtás (JI) alapgondolatának, azaz a modern és hatékony technológiák elterjesztésének működnie kell a valóságban is, mivel a CDM/JI-nek az olyan jó minőségű projektekre kell korlátozódnia, amelyek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásai terén további dokumentált csökkentéseket biztosítanak,

Mezőgazdaság és állattenyésztés

- BU. mivel a mezőgazdasági gyakorlat változásai, az uniós környezeti jogszabályok, valamint a közös agrárpolitika legújabb strukturális reformjai a fenntarthatóságot tűzik ki célul, és ebből adódóan közvetten, a rendelkezésre álló erőforrások jobb felhasználásán keresztül a kibocsátás csökkenéséhez vezetnek,
- BV. mivel a mezőgazdaság üvegházhatást okozó gázok kibocsátója, de pozitívan járul hozzá az üvegházhatást okozó gázok kibocsátása csökkentéséhez, ugyanakkor közvetlenül szenved az éghajlatváltozás negatív hatásától, ami különböző gazdasági és társadalmi következményekkel jár Európa régióiban,
- BW. mivel az állattenyésztéshez szükséges takarmányok nagy területen történő termesztése jelentősen hozzájárul az üvegházhatást okozó gázok mezőgazdasági összkibocsátásához,
- BX. mivel a mezőgazdaságban éppúgy hiányoznak a konkrét éghajlatvédelmi célok – például a metán- és dinitrogén-oxid-kibocsátás csökkentésére vonatkozó kötelező normák –, mint a már meglévő kibocsátáscsökkentési lehetőségek kihasználását ösztönző rendszerek,
- BY. mivel az állatok természetközeli tartása a táj gondozása és a legelőterületek megőrzése révén jelentős környezeti szolgáltatást nyújt kisebb energiafelhasználás és alacsonyabb kibocsátás mellett,
- BZ. mivel az állatállományokat hozzá kell igazítani a rendelkezésre álló területekhez, és mivel a fenntartható legeltetési technikák segíthetnek a legelőterületeken a talajerózió megakadályozásában,

Erdők

- CA. mivel az erdők nagy értéket képviselnek a bioszféra számára és számos funkciójuk van a globális ökoszisztémában, és mivel az erdőknek tulajdonított jelenlegi gazdasági érték nem alkalmas ökoszisztémájuk vagy társadalmi értékük figyelembe vételére,
- CB. mivel az erdőknek háromrétű szerepük van az éghajlatváltozás csökkentésében: szén-dioxid-tárolóként a fenntartható gazdálkodás és az erdők védelme révén, szénelnyelőként az erdőtelepítés révén, továbbá mint megújuló nyersanyagok a fosszilis tüzelőanyagok és fosszilis termékek helyettesítőjeként,

2009. február 4, szerda

- CC. mivel szárazföldi területek több mint 30%-át erdők borítják, és ezekben fordul elő a Földön élő fajok több mint kétharmada, és mivel az erdők veszik fel az üvegházhatást okozó gázok éves kibocsátásának mintegy 30%-át,
- CD. mivel az erdők egyrészt fontos szerepet játszanak az éghajlatváltozás mérséklésében, másrészt azonban világszerte az erdők legalább egyharmadát érintik az éghajlatváltozás következményei,
- CE. mivel az erdők elpusztítása mögötti komoly probléma az ehhez kapcsolódó társadalmi-gazdasági tényezőkben, mint például a szegénységben és az elmaradottságban, a gyenge politikai intézményekben és a jogállamiság hiányában, valamint az igazságtalan tulajdonviszonyokban és a korrupcióban gyökerezik, ami – egyéb következmények mellett – illegális fakitermeléshez és az erdők kiirtásához vezethet,
- CF. mivel az erdőirtások, a fenntarthatatlan fakitermelés és a többek közt a hóhullámok által okozott tüzek miatt bekövetkező erdőpusztítás jelentősen növeli a szén-dioxid-kibocsátást,
- CG. mivel nincsenek megfelelő stratégiák és programok a kipusztított erdők újratelepítésére,
- CH. mivel az EU-ban az erdőültetvények összetétele nem felel meg a jellegzetes európai vegyes erdő természetes összetételének,

Talajvédelem

- CI. mivel Európa talajai minden eddigénél gyorsabb ütemben visszafordíthatatlan károsodásnak vannak kitéve, amelynek mértékét az éghajlatváltozás is fokozza,
- CJ. mivel a permafroszt (tartósan fagyott) talaj kiengedése megváltoztatja a talajok állapotát az északi féltekén, és ennek révén további jelentős mennyiségű metán szabadul fel és jut a légkörbe,

Vízgazdálkodás

- CK. mivel a vízforrások rendelkezésre állása, az ivó- és egyéb vízellátás, a vízfogyasztás és a szennyvízkezelés szoros összefüggésben van a gazdasági és társadalmi keretfeltételekkel,
- CL. mivel az éghajlatváltozás tovább erősíti a rendelkezésre álló vízforrások, valamint az árvizek és aszályok előfordulása tekintetében Európában fennálló regionális különbségeket,

Halászat

- CM. mivel a halak és a tenger gyümölcsei jelentős táplálékforrások, és mivel az óceán a legnagyobb globális szén-dioxid-tároló, illetve biomassza és nyersanyagok forrásaként szolgál,
- CN. mivel a tengerek élelmiszerforrásait máris túlságosan kihasználják,

2009. február 4, szerda

Hulladék- és erőforrás-gazdálkodás

- CO. mivel a hulladékhierarchia a hulladékágazatban az éghajlatváltozás csökkentésével kapcsolatban kulcsfontosságú alapelv,
- CP. mivel el kell ismerni, hogy a hulladékártalmatlanítással kapcsolatos innováció és az újrafeldolgozott termékek megnövekedett használata kedvezően hat a környezetre és hozzájárul ahhoz, hogy csökkenjen az üvegházhatást okozó gázok hulladékágazatból származó kibocsátása, noha az ebben rejlő lehetőségek még nincsenek teljes mértékben kiaknázva,
- CQ. mivel a hulladékmennyiség sajnálatos módon minden igyekezet ellenére tovább nő,

Kiigazító intézkedések

- CR. mivel mindenfajta kiigazító intézkedés biztosítást jelent a jövőre nézve, amellyel enyhíthetők az üvegházhatást okozó gázok múltbeli kibocsátása miatti károk és az ezzel összefüggő hőmérséklet-emelkedés,
- CS. mivel a kiigazító intézkedések kidolgozása során egy pusztán költség-haszon elemzés nem elegendő ahhoz, hogy minden népességcsoportnak garantálni lehessen a védelem szükséges minimális mértékét, mivel ezen intézkedések vonatkozásában sürgősen meg kell vizsgálni az éghajlatváltozás helyi következményeit,
- CT. mivel a természetes erőforrások felélése a milleniumi ökoszisztéma-értékelés szerint időközben a teljes ökoszisztéma kétharmadát fenyegeti, sebezhetőbbé tesz az éghajlatváltozásokkal szemben, és ezzel még jobban növeli a kiigazító intézkedések lehető leggyorsabb kidolgozásának irányába ható nyomást,
- CU. mivel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (EEA), a Közös Kutatóközpont (JRC) és az Egészségügyi Világszervezet (WHO) „Európa változó éghajlatának hatásai” című közös jelentése felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy az éghajlatváltozás okozta sebezhetőség régióként és szektoronként eltérő Európában, és erőteljesebben sújtja a hegyvidéki régiókat, a part menti övezeteket, a földközi-tengeri térséget és a sarkvidéket, továbbá mivel a jelentés hangsúlyozza, hogy a hatások mérséklése érdekében az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának fokozott globális csökkentésén túlmenően előremutató kiigazító intézkedésekre van szükség európai és nemzeti szinten,

Egészségügy

- CV. mivel az éghajlatváltozás egyes, többek között az egészségügyi világszervezet által jelentett egészségügyi következményei az egészségügyi rendszerek felkészítésével és megerősítésével, illetve megfelelő megelőző intézkedésekkel kordában tarthatók, különös figyelmet fordítva a trópusi betegségek terjedésére, illetve különösen a sebezhető csoportokat – például a várandós nőket, újszülötteket, gyerekeket és időseket – célzó nyilvános tájékoztató kampányok révén,
- CW. mivel a 2004–2010-re vonatkozó európai környezetvédelmi és egészségügyi cselekvési terv határozottan nem megfelelő az egészséget érintő, különösen az éghajlatváltozásból eredő környezeti okok kezelésére,

2009. február 4, szerda

Növekedés és foglalkoztatás

- CX. mivel az Európai Tanács 2007. márciusi ülésén meghatározott éghajlat-politikai célok technológiai és gazdasági szempontból elérhetőek, és európai vállalatok ezrei számára egyedülálló üzleti lehetőségeket kínálnak,
- CY. mivel sok vállalat még nem ismerte fel kellő mértékben az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó esélyek és kockázatok hatókörét,
- CZ. mivel az éghajlatvédelem érdekében való elkötelezett fellépés összeegyeztethető a tartós gazdasági növekedéssel és a jóléttel, mivel jelentős recesszióellenes funkciót ellátó, hatékony beruházást jelenthet és a végső célul valóban környezetbarát gazdaság kialakítását kítűző széles körű strukturális változások vonatkozásában kihívásnak kell tekinteni,
- DA. mivel a munkahelyek átrendeződésére inkább egyes ágazatokon belül, mintsem különböző ágazatok között fog sor kerülni,

A jövő technológiáinak előmozdítása

- DB. mivel a kibocsátáskereskedelem az európai éghajlatvédelmi program lényeges építőeleme, amelynek célja a hatékonyság növelésén keresztül az üvegházhatást okozó gázkibocsátás csökkentésének elérése, mivel a kibocsátáskereskedelem önmagában azonban nem elég a szén-dioxid zsákutójából kivezető út megtalálásához és az alacsony CO₂-kibocsátású technológiák területén a széles körű forradalom elindításához,
- DC. mivel az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló célok elérése megfelelő pénzügyi irányítási mechanizmust igényel az energiahatékony és tiszta technológiák kifejlesztésének és alkalmazásának támogatása érdekében,
- DD. mivel a fenntartható lakásépítés óriási lehetőségeket jelent a munkahelyteremtés tekintetében,
- DE. mivel a hatékonyságnövekedés önmagában nem indít el technológiai forradalmat, hanem az újszerű és fejlett technológiákkal és folyamatokkal kapcsolatos K+F fokozására, valamint az azok alkalmazásának megerősítésére irányuló integrált európai, nemzeti és helyi szintű stratégiát tesz szükségessé,
- DF. mivel a CO₂-elkülönítést és -tárolást (CCS) kisléptékben már alkalmazzák különféle területeken, például a kőolaj- és földgáz-kitermelésben, de az éghajlatvédelem nagyléptékű technológiájaként még korai szakaszban jár,
- DG. mivel a költségek és kockázatok egyelőre túlsúlyban vannak a gazdasági előnyökkel szemben, és a CCS-sel felszerelt erőművek hatásfoka a legkorszerűbb technológia alkalmazása ellenére is csökken,
- DH. mivel a CCS technológiája az energiarendszer szénmentesítése felé vezető úton áthidaló technológiaként hozzájárulhat az erőműparkból származó CO₂-kibocsátások csökkentésének megoldásához, és a megújuló energiaforrások kifejlesztésének kiegészítésére szolgálhat, ám mivel a CCS egy „end-of-pipe” (tüneti kezelést biztosító) technológia,

2009. február 4, szerda

Intelligens számítógépes rendszerek, valamint információs és kommunikációs technológiák (IKT)

DI. mivel az IKT-ágazat okozza jelenleg a világ CO₂-kibocsátásának 2%-át, az ágazat azonban nemcsak saját CO₂-kibocsátását csökkenthetné, hanem mindenekelőtt az egész gazdaság számára innovatív és hatékonyabb energiafelhasználású alkalmazásokat fejleszthet ki,

Finanszírozás és költségvetési kérdések

DJ. mivel az EU jelenlegi költségvetése nem elégséges az éghajlatvédelmi célok eléréséhez, mert az éghajlatváltozás leküzdésének politikai prioritásához még nem társulnak megfelelő költségvetési források,

DK. mivel a soron következő pénzügyi kereten belül költségvetési forrásokat kell előirányozni az éghajlatváltozás leküzdésére és az európai alkalmazkodási politika kidolgozására annak érdekében, hogy 2013 után a következő költségvetési időszakban az EU elégséges „éghajlati költségvetéssel” rendelkezhesen,

DL. mivel az éghajlatváltozás elleni küzdelmet az Európai Unió minden politikájában figyelembe kell venni; mivel ebből következően az Európai Unió többé már nem elégedhet meg a meglévő források újraelosztásával, hanem ellenkezőleg, az éghajlatváltozás elleni küzdelem átfogó finanszírozása érdekében támogatnia kell új források létrehozását,

Oktatás, képzés, jelentéstétel, címkézés és a tudatosság növelése

DM. mivel az éghajlatváltozás elleni gazdasági és szociális politikai intézkedések olyan kulturális átalakulás előfutárai, amely felváltja a rögzült szokásokat és életmódot, ám mivel nem tudjuk elérni a valóban fenntartható fogyasztást és nyersanyaghasználatot a társadalom minden területén a gondolkodás és viselkedés megváltoztatása nélkül, amelyhez új fogyasztási és életmódbeli mintákat kell létrehozni,

DN. mivel az éghajlatváltozás technológiai korszerűsítési lendületet fog kiváltani, amelynek gazdasági esélye csak akkor használható ki, ha a munkaerőpiacon elegendő képzett szakember áll rendelkezésre,

DO. mivel az egyik különleges Eurobarometer-felmérés (300. sz. különleges Eurobarometer-felmérés) egyértelműen azt mutatja, hogy Európában a megkérdezettek nagy többsége nagyon komoly problémának látja az éghajlatváltozást, ugyanakkor sok megkérdezett az információk hiányára panaszlik, és az éghajlatváltozásra adott válaszképpen személyes kezdeményezéseik olyan meglehetősen egyszerű intézkedésekre korlátozódnak, mint például a hulladék szétválogatása vagy kisebb energia- és vízfogyasztás, amelyek a mindennapi életben nem igényelnek semmilyen drasztikus magatartásváltozást,

DP. mivel rendelkezésre állnak az információk ahhoz, hogy kritikusan saját mobilitási szokásaink – például a magángépkocsi használata és alternatív közlekedési módok (gyaloglás, kerékpározás vagy tömegközlekedés) – mögé nézzünk,

DQ. mivel az európai éghajlatvédelmi előírások és törvények segítenek a helyi és települési döntéshozóknak abban, hogy az Európai Unió sok városában javítsák az életminőséget, valamint a nagyvárosokban és a körzetükben a helyi kezdeményezések döntően hozzájárulnak az Európai Unió szén-dioxid-kibocsátásának csökkentéséhez,

2009. február 4, szerda

- DR. mivel nem egyedül a kiskereskedelem feladata, hogy alternatív vásárlási magatartásra készítse a vevőket, mivel azonban üzleti modelljeiken és termelési folyamataikon keresztül a vállalatok együttesen mintát adhatnak a fenntarthatóságra és az erőforrások hatékonyságára, és munkahelyi kollektívájuk az éghajlatbarát magatartás jelentős népszerűsítőjeként működhet,
- DS. mivel messzemenően hiányoznak a mezőgazdasági termékek éghajlati hatásaira vonatkozó fogyasztói információk, a célzott tájékoztató kampányok azonban befolyásolhatják a fogyasztók vásárlási magatartását, és ezzel egészségpolitikai célok is elérhetők,
- DT. mivel az éghajlatváltozás problémája ellen nem lehet küzdeni a bolygó valamennyi térségében élő népek széles körű részvétele nélkül, és mivel ily módon az egyik legalapvetőbb feladat az lesz, hogy – minden lehetséges eszközzel – eljuttassuk hozzájuk azokat az információkat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy ők is hozzá tudjanak járulni a problémák megoldásához, de ahhoz is, hogy időben védekezni tudjanak az alkalmazkodás elkerülhetetlen nehézségeivel szemben,

2050 – A jövő ma kezdődik

- DU. mivel a világ népességének erőforrásigénye már ma is egynegyedével meghaladja a Föld természetes regenerációs képességét, és ezzel megfosztja a következő nemzedékeket az élethez szükséges alapfeltételektől,
- DV. mivel a jövőbeni termelési módok és fogyasztói magatartás alapjait a jelen politikai döntéseivel lehet mérvadóan meghatározni, amelyek előrelátást és politikai vezetést igényelnek, a fenntarthatóbb életmód viszont a gazdaság, a tudomány, a média, a szervezett civil társadalom és a polgárok hozzájárulása nélkül nem lesz lehetséges,
- DW. mivel az éghajlatváltozás globális környezeti probléma, amelynek szerkezeti jellegű okai vannak,

Politikai vezérgondolatok

1. emlékeztet fent említett, 2008. május 21-i állásfoglalására, illetve különösen arra, hogy minden kibocsátásmérséklési erőfeszítés céljának az kell lennie, hogy a globális hőmérsékletemelkedést bőven a 2° C-os határ alatt tartjuk, hiszen egy ekkora felmelegedés már súlyos hatásokkal lenne társadalmunkra és egyéni életmódunkra, valamint jelentős változásokat vonna maga után az ökoszisztémákban és a vízkészletekben; mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy – amint az számos friss tudományos jelentésből kiderül – az éghajlatváltozás gyorsabb és komolyabb kedvezőtlen hatásait tekintve, mint ahogyan azt korábban gondoltuk; ezért felkéri a Bizottságot, hogy kísérje figyelemmel és elemezze a legfrissebb tudományos eredményeket, különösen abból a célból, hogy megítélhesse, képes-e elkerülni a veszélyes éghajlatváltozást az EU 2° C-os célja;
2. hangsúlyozza annak sürgősségét, hogy – horizontális megközelítést követve – a globális felmelegedést és az éghajlatváltozást mint új tényezőket integrálják valamennyi szakmai és politikai területbe, és az európai uniós jogalkotás valamennyi kapcsolódó terén figyelembe vegyék a globális felmelegedés és az éghajlatváltozás okait és következményeit;

2009. február 4, szerda

3. emlékeztet különösen az éghajlatváltozás elleni alapvető célokra és hangsúlyozza annak fontosságát – összhangban az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) negyedik értékelésében (AR4) foglalt ajánlásokkal és a Bali-menetrenddel –, hogy az EU és más iparosodott országok együttesen határozzanak meg 2020-ra egy 25–40%-os csökkentési célt az üveghatást okozó gázok kibocsátásának vonatkozásában, illetve egy hosszú távú, legalább 80%-os csökkentést jelentő célt 2050-re (1990-hez képest), továbbra is fenntartva az átlagos globális hőmérséklet az iparosodás előttihez képest számított 2° C-os növekedési korlátját, így 50%-os esélyt adva a cél teljesítésének;
4. hangsúlyozza, hogy egy ország éghajlatra gyakorolt hatása nem korlátozódik a fizikai kibocsátásra; sürgeti az EU-t, hogy tegyen sürgős lépéseket az unión belül és a nemzetközi tárgyalások keretében, hogy elszámoltatási elveket dolgozzanak ki, amelyekhez hozzátartozik a fogyasztás minden hatása, többek között a nemzetközi légi közlekedés hatásai;
5. felhívja a Bizottságot, hogy mérlegelje a jövőbeni európai politikai kezdeményezések szén-dioxid-kibocsátásra gyakorolt hatását, biztosítva ezzel, hogy az európai szinten megállapított éghajlat-változási célok teljesüljenek, miközben a környezet és a közegészség védelme továbbra is magas szinten biztosított;
6. hangsúlyozza az Európai Parlament által az éghajlatvédelem érdekében ismételten javasolt politikai intézkedéseket és a nemzetközi, illetve uniós és tagállami szintű együttműködést;
7. üdvözlöi az európai uniós jogalkotási intézkedéscsomag (az úgynevezett „éghajlati és energiacsomag”) elfogadását, amely csomag az európai uniós üvegházhatást okozó gázkibocsátás egyoldalú 20%-os csökkentését és olyan eljárás létrehozását írja elő, amely a 30%-os csökkentés elérésére irányuló erőfeszítések fokozását célozza a jövőbeni nemzetközi megállapodás keretében tett kötelezettségvállalásokkal összhangban, valamint az EU energiamixében a megújuló energia részarányának 20%-ra növelését írja elő 2020-ra, továbbá felhívja az EU tagállamait, hogy zökkenőmentesen és gyorsan hajtsák végre a fenti jogszabályokat; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon az „éghajlati és energiacsomag” végrehajtását;
8. úgy véli, hogy néhány, az éghajlati és energiacsomagban elfogadott alapelv hasznosnak bizonyulhat a nemzetközi megállapodások terén is, különös tekintettel az iparosodott országok kötelezettségvállalásaival kapcsolatos kötelező átmeneti értékekre, a 2005-ben ellenőrzött kibocsátások alapján történő megkülönböztetésre és az éves helyreállítási tényezőnek történő megfelelés rendszerére;
9. elkötelezettséget érez az Európai Uniónak az UNFCCC keretében a COP és a MOP szintjén folyó nemzetközi tárgyalásokban, illetve más nemzetközi fórumokon – mint például a WTO, a Világbank és a Nemzetközi Valutaalap – is betöltött vezető szerepe iránt; rámutat továbbá annak sürgős szükségességére, hogy az EU és tagállamai teljesítsék a kiotói jegyzőkönyv céljait, hogy ezt a vezető szerepet hitelesen tölthessék be;
10. osztja azt a véleményt, hogy a modern környezeti technológiák kifejlesztése, alkalmazása és kivitele egyaránt hozzájárul a lisszaboni stratégia és az EU kiotói céljainak, valamint a tágabb éghajlatvédelmi előírások teljesítéséhez, és kiemeli, hogy az ambiciózus környezetvédelmi célok és a gazdasági növekedés elérése érdekében a lisszaboni stratégiát és az éghajlati és energiacsomagot teljes mértékben integrálni kell;
11. sürgeti a Bizottságot és az EU tagállamait, hogy támogassák az ENSZ „Green New Deal”-re vonatkozó felhívását; tekintettel a pénzügyi válságra a gazdasági növekedés fokozására irányuló, fenntartható módon végzendő beruházásokat szorgalmaz, különösen a zöld technológiák népszerűsítése révén, amely technológiák ugyanakkor előmozdítják Európa jövőbeni versenyképességét és munkahelyeket biztosítanak;

2009. február 4, szerda

12. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás kezelése olyan társadalmi változásokhoz vezet, amelyek hozzájárulnak új munkahelyek és iparágak létrehozásához, az energiaszegénység leküzdéséhez, és társadalmi előnyöket biztosítanak a polgárok számára; kiemeli, hogy amennyiben ezt a célt teljesíteni szeretnénk, a nemzetközi, regionális és helyi szintű együttműködés alapvető fontosságú;

13. meggyőződése ezenkívül, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem kizárólag úgy lehet sikeres, ha a polgárok teljes mértékben elkötelezettek egy szén-dioxid-semleges gazdaság irányában, és az annak bekövetkeztéig tartó átmeneti időszak alatt védeltséget élveznek; kiemeli ezért, hogy a csökkentési és alkalmazkodási politikák az Európai Uniót a fenntartható fejlődés olyan új modelljének kialakítására kényszerítik, amely a társadalmi egyetértés érdekében e modell társadalmi jellemzőit népszerűsíti;

14. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy először a mindennapi élet minden területén érjenek el drámai hatékonyságnövelést, és ezzel párhuzamosan kezdjék el a megújuló energiaforrásokra építve az erőforrások tudatos kímélését magában foglaló fenntartható termelési és fogyasztási módra való áttérést;

15. ezzel összefüggésben hangsúlyozza annak szükségességét, hogy megvizsgálják az Európai Unió költségvetésének, valamint a meglévő és jövőbeni finanszírozási eszközöknek az európai éghajlatvédelmi politika céljaival való összeegyeztethetőségét, és adott esetben kiigazítsák ezeket;

16. hangsúlyozza, hogy a sikeres kutatási és fejlesztési politikát csak az újszerű technológiák biztos piaci hozzáféréseken keresztül gyakorlati alkalmazása teszi lehetővé;

17. felszólít az éghajlat által kiváltott migráció potenciális tendenciáinak és a helyi szolgáltatásokra ennek következtében nehezedő nyomásnak a kutatására, annak érdekében, hogy tájékozódjanak a hosszú távú tervezésről és a kockázatkezelési folyamatokról;

18. hangsúlyozza, hogy a világ népességének közel fele 25 év alatti, és az éghajlat-politikára vonatkozó mai döntéseknek messzemenő következményei lesznek az emberiség történelmének legnagyobb fiatal generációja számára;

A nemzetközi dimenzió: a 2012 utáni időszak, éghajlati külpolitika és nemzetközi kereskedelem

19. üdvözlözi a COP 14 és a COP/MOP 4 Poznańban hozott határozatát, amely szerint az eszmecserékről áttérnek a tényleges tárgyalásokra a 2012 utáni időszakra vonatkozó megállapodás, és ebben az összefüggésben a 2009-re vonatkozó munkaprogram elfogadása érdekében; üdvözlözi továbbá, hogy az elnököknek megbízatást adtak arra, hogy tegyenek javaslatot a tárgyalások alapját képező szövegre, amelyet a 2009. júniusi tárgyalási ülésen vizsgálnak majd meg;

20. sürgeti, hogy a Bizottság és a Tanács következő elnökségei vállaljanak vezető szerepet a 2012 utáni megállapodásra vonatkozó nemzetközi tárgyalások során, és 2009-ig érvéig el a megállapodás megkötését, hogy elegendő idő maradjon a jövőbeni éghajlatvédelmi megállapodás megerősítésére, és elkerülhető legyen a kötelezettségvállalási időszakok közötti hézag;

2009. február 4, szerda

21. hangsúlyozza, hogy az ENSZ égisze alatt létrejött új éghajlatvédelmi megállapodásnak a „közös, de különböző felelősség” elvére kellene épülnie, amelynek keretében az iparosodott világ országai élen járva csökkentsék hazai kibocsátásaikat, miközben a fejlődő országok a Bali cselekvési terv szerint a kapacitásépítés mérhető, kézzelfogható és ellenőrizhető támogatásával, továbbá az iparosodott országokból származó pénzügyi és technológiai transzferekkel nemzeti szinten megfelelő csökkentési tevékenységeket folytatnak el a fenntartható fejlődés tekintetében;

22. felhívja az ENSZ éghajlat-változási keretegyezményének (UNFCCC) azon iparosodott részes feleit, akik ezt még nem tették meg, hogy javasoljanak egyéni kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalásokat, és így járuljanak hozzá az egyezmény céljának elérésére irányuló globális erőfeszítéshez; üdvözlí a fejlődő országok UNFCCC-folyamatra vonatkozó kötelezettségvállalásait, és azon független kötelezettségvállalásokat és politikákat, amelyeket közülük többen elfogadtak;

23. sürgeti az Egyesült Államok hivatalba lépő kormányzatát, hogy feleljen meg a várakozásoknak, és mint olyan, belföldi jogszabályok elfogadása révén járuljon hozzá az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentéséhez és a tiszta technológiák népszerűsítéséhez, valamint a nemzetközi tárgyalásokon való aktív részvétellel járuljon hozzá egy ambíciózus 2012 utáni éghajlat-változási keret kialakításához;

24. hangsúlyozza, hogy a 2012 utáni megállapodást összhangba kell hozni az ENSZ és az Európai Unió nemzetközi politikai napirendjén szereplő egyéb célokkal, mint például a biológiai sokféleség fenntartásával, a millenniumi fejlesztési célokkal és biztonsági kérdésekkel, hogy ki lehessen használni a politikai szinergiákat;

25. tudomásul veszi a Koppenhágában tartandó ENSZ COP 15 éghajlat-változási konferenciáról szóló (COM(2009)0039), „Úton a Koppenhágában megkötendő átfogó éghajlatváltozási megállapodás felé” című közlemény Bizottság általi elfogadását;

26. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alkossák meg az éghajlatváltozásra vonatkozó külpolitikát, és az EU és a tagállamok diplomáciai kiküldetési során rendszeresen hívják fel a figyelmet az EU éghajlatvédelmi céljaira; saját részéről vállalja, hogy az EU éghajlatvédelmi céljainak ügyét több ízben felveti, és a más országok parlamenti képviselőivel fenntartott kapcsolataiban megvédi e célokat;

27. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a fejlesztési támogatási programokba építsék be a kibocsátás csökkentésére és az éghajlatváltozás következményeihez való alkalmazkodást célzó intézkedésekre vonatkozó követelményeket, illetve a fejlesztési támogatással foglalkozó nemzetközi ügynökségek döntéshozatali folyamataiban utaljanak ezek szükségességére, és ennek során partnerségek segítségével vonják be az érintett országok vagy régiók magánszektorát, nem kormányzati szervezeteit és állami hivatalait is; hangsúlyozza, hogy további források mozgósítására van szükség a fejlődő országok támogatása érdekében az éghajlatváltozás kihívásának való megfelelés céljából, és hogy az ebben az összefüggésben felmerülő kezdeményezéseket hivatalosan is az ENSZ éghajlat-változási keretegyezménye (UNFCCC) folyamatához kell kapcsolni és megvalósítani a millenniumi fejlesztési célokat; üdvözlí az éghajlatváltozás elleni globális szövetség EU általi elindítását az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás támogatása érdekében a szegény fejlődő országokban, akik a leginkább ki vannak téve az éghajlatváltozás negatív hatásainak, és emlékeztet e tekintetben a fent említett 2008. október 21-i állásfoglalására;

28. üdvözlí a COP 14 és a COP/MOP 4 határozatát, amely szerint teljes mértékben működőképessé teszik az Alkalmazkodási Alapot, és így lehetővé teszik az Alap számára, hogy 2009-től kezdődően projekteket finanszírozzon, és ezt rendkívül fontos első lépésnek tartja a fejlődő országok – az országaikban meghozandó éghajlat-változási intézkedések finanszírozásával kapcsolatos – aggodalmainak kezelése tekintetében; üdvözlí továbbá a technológiatranszferbe történő beruházás szintjének – a technológiatranszferre vonatkozó poznaíni stratégiai program révén történő – arányos növelésére vonatkozó határozatot;

2009. február 4, szerda

29. üdvözli az addicionalitás és a CDM földrajzi elosztásának kérdésében elért – jóllehet korlátozott – előrelépést, és kéri az EU tagállamait, hogy a poznańi határozatokkal összhangban lehetőleg tíznél kevesebb regisztrált CDM-projektnek otthont adó országokban – különösen a legfejletlenebb országokban, a fejlődő kis szigetállamokban és Afrikában – megvalósítandó projektektől vásároljanak kibocsátási egységeket, és hogy vállalják a projektek érvényesítésének költségeit;

30. ebben az összefüggésben emlékeztet a Kiotói Jegyzőkönyv 6., 12. és 17. cikkében és a Marrakeshi Megállapodásokban említett kiegészítés elvére, amelynek értelmében a feleknek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére vonatkozó kötelezettségeik legnagyobb részét beföldön kell elérniük, mielőtt olyan külső rugalmas mechanizmusokat vennének igénybe, mint a CDM és a JI;

31. hangsúlyozza, hogy a CDM/JI túlzott alkalmazása a nemzetközi ENSZ-tárgyalásokon aláássa az Európai Unió szavahihetőségét, és ezáltal gyengíti az éghajlatváltozás elleni közdelemben betöltött vezető szerepét; felelősségvállalásra és a CDM/JI alkalmazásának csökkentésére, valamint a kibocsátások csökkentésének saját országaikban való teljesítésére ösztönzi a tagállamokat;

32. csatlakozik a közös kül- és biztonságpolitika magas képviselői és a Bizottság „Éghajlatváltozás és nemzetközi biztonság” című jelentésének ajánlásaihoz, és hangsúlyozza a megfelelő multilaterális preventív uniós éghajlati diplomácia kiépítésének szükségességét, hogy az éghajlat-politikai szempontok a nemzetközi kapcsolatok más tényezőivel – mint például a népességnövekedés és az éghajlattal összefüggő migráció, városiasodás, energiaigény, növekvő energiaárak, valamint a víz és az élelmiszerek szűkössége – összekapcsolva erőteljesebben beépüljenek a nemzetközi kapcsolatok alakításába;

33. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy az európai biztonsági stratégia (EBS) és az európai biztonsági és védelmi politika keretében az éghajlatváltozás és az ebből eredő természeti katasztrófák polgári védelmet és emberi biztonságot érintő hatásainak, valamint az éghajlatváltozás miatt a víz- és termőföld-ellátottságban bekövetkező változások által okozott lehetséges konfliktusoknak a megelőzésére, ellenőrzésére és megfelelő intézkedésekkel való kezelésére;

34. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy erősítsék meg a meglévő éghajlati partnerségeket a fejlődő célországokkal, valamint hogy ahol ilyen még nem létezik, létesítsenek új partnerségeket, jelentősen nagyobb pénzügyi támogatást biztosítva a technológiafejlesztés és technológiatranszfer, a szellemi tulajdon védelme és az intézményi kapacitásépítés céljára;

35. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a fejlesztési együttműködés keretében az energiahatékonyságnak és a megújuló energiaforrásoknak biztosítsák a legnagyobb fokú elsőbbséget;

36. felszólítja a Bizottságot, hogy a WTO és a 2012 utáni megállapodás tárgyalási fordulóján belül egymással egyeztetett kereskedelempolitikai és környezetpolitikai tárgyalási stratégiát folytasson, hogy hitelesen közvetítse a tárgyalópartnerek felé az európai éghajlatvédelmi célokat és az ennek érdekében kidolgozott eszközöket, és oszlassa el a kötelező éghajlatvédelmi célokkal nem rendelkező harmadik országokkal való kereskedelmi kapcsolatokban a kereskedelmi korlátozásokkal vagy egyéb hátrányokkal kapcsolatos aggodalmakat, illetve a globális éghajlatvédelem értelmében valósítsa meg a kölcsönösség alapelveit;

2009. február 4, szerda

37. szorgalmazza, hogy a Bizottság, a Tanács hivatalban lévő elnökségei és a tagállamok töltsenek be vezető szerepet a 2012 utáni megállapodáshoz vezető tárgyalási folyamatban, hogy biztosítsák a 2° C-os célkitűzés teljesítésére irányuló éghajlatvédelmi tárgyalások sikerét;

Energia

38. hangsúlyozza, hogy Európának egy jövőorientált közös energiapolitikára van szüksége, mind az EU-n belül, mind a külpolitikában, hogy a fenntarthatóság, az erőforrás-hatékonyság és az éghajlat-semlegesség követelménye mellett, valamint az éghajlatváltozás és versenyképesség kérdéseit megválaszolva szavatolható legyen az energiaellátás biztonságának magas szintje;

39. felszólítja az EU-t, hogy hozzon létre egy európai megújuló energiaforrás közösséget annak érdekében, hogy előmozdítsa ezen a területen a további kutatásokat és kísérleti projekteket, valamint a hálózat fejlesztését, lehetővé téve ezzel a megújuló energiaforrások optimális integrációját;

40. felhívja az EU-t és tagállamait az alábbiak biztosítására:

- gondoskodjanak az EU számára az energiaforrások sokféleségének biztosításához szükséges európai energia átvitelére szolgáló infrastruktúra fejlesztéséről és az abba való beruházásról (beleértve az úgynevezett szuperhálózatot);
- az IKT-hez kapcsolódó technológiákkal kapcsolatos, folyamatban lévő kutatási és fejlesztési kísérleti projektek, decentralizált termelés és egyéb új technológiai fejlesztések;

41. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy biztosítsanak az energiamix vonatkozásában politikailag irányított és a vállalkozások által vezetett átmeneti időszakot, amelynek során a tagállamok és az EU hatóságainak aktív támogatásával, valamint a más országokkal és nemzetközi szervezetekkel folytatott lehető legnagyobb fokú együttműködés révén a fosszilis tüzelőanyagok használatát megújuló energiaforrások alkalmazásával egészítik ki, illetve később helyettesítik;

42. felszólítja a tagállamokat, hogy a régiók és a polgárok körében növeljék a személyes felelősséget, valamint hogy jogi és fiskális ösztönzőkkel segítsék elő a helyi szinten elérhető megújuló energiaforrások növekvő felhasználását;

43. felszólítja a tagállamokat, hogy az értékcsökkenési leírási rendszereken és adózási ösztönző mechanizmusokon keresztül sarkallják az áramszolgáltatókat a fosszilis tüzelésű erőműpark szükséges korszerűsítésére, hogy ilyen módon a hagyományos villamosenergia-termelés terén jelentős hatékonyságnövekedést érjenek el;

44. felszólítja a tagállamokat, hogy a decentralisan előállított energia és villamos energia tekintetében szavatolják a hálózati hozzáférést, bontsák le a megújuló energiaforrások ágazatában működő innovatív áramszolgáltatók piaci hozzáféréseinek korlátait, továbbá gyorsítsák fel a helyi kombinált hő- és villamosenergia-termelés, valamint a trigenerációs termelés kiépítését, illetve ehhez kapcsolódóan tűzzenek ki középtávú célokat;

45. javasolja, hogy az európai energia-külpolitika lényeges elemeként a földközi-tengeri térségben hozzanak létre napenergiára irányuló partnerségeket a harmadik országokkal, amely partnerségek a kezdeti időszakban a napenergia-előállítását, és az így nyert energiának magasfeszültségű vezetékeken keresztül az Európai Unióba történő szállítását célozzák, és amely partnerségek egy azt követő, második időszakban a hidrogén előállításának alapját, és ezáltal a megújuló energiákon alapuló gazdaságra való áttérést jelenthetik;

2009. február 4, szerda

46. felhívja az EU-t, a tagállamokat és a gazdasági szereplőket, hogy:
- fektessenek be a megújuló energiákból előállított villamos áram és a hidrogén előállításához, szállításához és tárolásához szükséges infrastruktúrába, hálózatokba és vezetékekbe;
  - energiapartnerségek révén kínáljanak fel a harmadik országok részére olyan programokat, amelyek a szükséges intézmények, infrastruktúrák és a helyi szakértők képzési programjainak létrehozására, valamint a saját szükségleteik szerinti hálózati hozzáférésre irányulnak;
47. felszólítja az tagállamokat, hogy a helyi vagy regionális lehetőségeknek megfelelően növeljék tovább az intenzív támogatás révén már az energiatermelés bevett formájává vált szélenergia, illetve a víz- és a geotermikus energia részesedését az energia-összetételben, valamint hogy a meglévő fejlesztési potenciált még jobban használják ki, segítségül hívva az európai kutatási kezdeményezéseket és a kiválósági hálózatokon keresztüli koordinálást is;
48. hangsúlyozza, hogy a fenntartható biomassza energiatermelésre való felhasználásában jelentős potenciál rejlik az üvegházhatást okozó gázkibocsátás csökkentése tekintetében, és szorgalmazza egy európai stratégia kidolgozását a fenntartható biomassza villamosenergia- és gáztermelésre, fűtésre és hűtésre való felhasználásáról;
49. felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő átfogó elemzést a bioenergia különböző forrásainak teljes életciklusa során keletkező valamennyi kibocsátásról annak meghatározása érdekében, hogy milyen szerepet játszhat a visszamaradt anyagokból és az erre a célra szánt termelésből származó biomassza a jövőben energiaforrásként; úgy véli, ennek során az eredményekre nyitottan, az előnyök és a hátrányok mérlegelésével meg kell vizsgálni annak az esélyeit is, hogy javítsák az új nemesítések vagy a biotechnológia alkalmazása révén keletkező biomassza fűtőértékét;
50. úgy véli, hogy a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelés hatékony, gazdasági és környezetvédelmi szempontból ésszerű lehetőség;
51. elismeri a tagállamok eltérő megközelítéseit az atomenergiával kapcsolatban, és ezért sürgeti a Bizottságot, hogy fordítson külön figyelmet a radioaktív hulladékokra és azok teljes életciklusára a biztonság javítása céljából;
52. az ITER kutatóreaktorban a magfúzió technológiai megvalósíthatóságával kapcsolatban végzett kutatást az első lépésnek tartja, amely közelebb visz ezen energiaforma kereskedelmi felhasználásának céljához, továbbá hangsúlyozza, hogy e cél elérése erőteljesen függ attól, hogy szavatolt-e a kutatás hosszú távú finanszírozása;
53. sürgeti a tagállamokat és az EU-t, hogy támogassák a szén- és gáztüzelésű erőművek esetében a CO₂-elkülönítést és -tárolást célzó technológia fejlesztését azáltal, hogy ösztönzőket biztosítanak a demonstrációs projektek számára, és bátorítják a kutatást;

Bioüzemanyagok

54. megállapítja, hogy bizonyos bioüzemanyagok előállítása hatással lehet az élelmiszerárakra, a biológiai sokféleség eltűnésére és az erdőirtásokra, ugyanakkor megjegyzi, hogy a bioüzemanyagokat felelősen, bizonyíthatóan fenntartható módon is elő lehet állítani;

2009. február 4, szerda

55. elengedhetetlennek tartja, hogy a gazdasági tervezhetőség és a gazdaságosság megvizsgálása, az élelmiszerekhez való hozzáférés és az élelmiszer-termelésbiztosítása, az ökológiai fenntarthatóság kérdésének megválaszolása - beleértve a vonatkozó közvetlen hatások felmérését is -, és nem utolsósorban a társadalmi fejlődés és a jövedelmek tartós javításának lehetővé tétele érdekében a fejlődő országokat bevonják a bioüzemanyagok fejlesztésére és előállítására vonatkozó hosszú távú stratégiába, valamint hogy biztosított legyen, hogy a fejlődő országok megkapják az ahhoz szükséges képzést, hogy megfelelhessenek az EU fenntarthatósági kritériumainak;

56. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy fokozzák a fejlettebb bioüzemanyagok kutatását és fejlesztését, ehhez biztosítsák a szükséges pénzügyi forrásokat, és ezt kössék össze a bioenergia előállítására vonatkozó rögzített fejlesztési célokkal;

57. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az EU-n belüli fenntarthatósági kritériumok kialakításánál szerzett tapasztalataik felhasználásával tevékenyen segítsék elő a bioüzemanyagok globális szabványainak kialakítását;

Energihatékonyság

58. felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon kötelező érvényű 20%-os célt az energiahatékonyság terén 2020-ig, és egészítse ki a javaslatot konkrét közbenső célértékekkel;

59. széles körű, helyi szinten megvalósított tájékoztató kampányt szorgalmaz a polgárok számára a decentralizált energiahatékonyság növelése céljából, amelynek keretében a ház- és lakástulajdonosoknak energiamérleggel kísért hőfényképeket kínálnak, valamint a lehetséges korszerűsítések tekintetében finanszírozási javaslatokkal is szolgálnak a mikrohitel mintájára;

60. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az energiahatékonyság, a fenntartható fejlődés és az EU polgárai életminőségének javítása érdekében tegyenek hathatós lépéseket az információs és kommunikációs technológia fontosságával kapcsolatos tudatosság növelésére;

61. ösztönzi, hogy vásárokon, információs napokon és szemináriumokon keresztül hozzanak létre szinergiákat az ingatlantulajdonosok, a pénzügyi szolgáltatók, a szakipar és az ingatlanágazat más szereplői között;

62. szorgalmazza, hogy az éghajlatvédelmi intézkedések helyi és regionális kiindulópontjainak az energiafogyasztás egyidejű hatékonyságnövelése melletti szavatolása érdekében egyértelműen európai szinten koordinálják a kombinált hő- és villamosenergia-termelés, valamint a trigenerációs termelés kiépítését és ezeknek az ipari létesítményekbe való integrálását;

63. felszólítja a Gazdasági és Pénzügyi Tanácsot (ECOFIN), hogy az energiatakarékos termékekre és szolgáltatásokra alacsonyabb mértékű hozzáadottérték-adót vezessen be; javasolja különösen a tagállamoknak, hogy a korszerűsítési munkákra és az ehhez felhasznált eszközökre vonatkozó csökkentett hozzáadottértékadókulcsokon, az épületek energiahatékonyságán alapuló telek- és vagyonadókon vagy energiahatékonysági tanúsítási eljárások teljes végrehajtásán és népszerűsítésén keresztül ösztönözzék a korszerűsítést;

2009. február 4, szerda

64. a bérbe vagy haszonbérbe adott ingatlanok korszerűsítését célzó ösztönzőként javasolja a bérleti vagy haszonbérleti díjából származó bevételeket terhelő adókulcsoknak a megújuló energián alapuló fűtési és villamos-energia rendszerekbe, valamint a hatékonyságnövelésbe való beruházási költségeknek megfelelő csökkentését;

65. megjegyzi, hogy az épületek hosszú élettartamából adódóan kiemelt fontosságú biztosítani azt, hogy az új épületeket a lehető legmagasabb szintű energiahatékonysági előírásoknak megfelelően építsék, hogy a meglévő épületeket a jelenkori előírásoknak megfelelő szintre fejlesszék, illetve hogy a megújuló energiaforrásból származó, fűtésre és hűtésre szolgáló minimális energiaszinteket minden új vagy felújított épületnél alkalmazzák;

66. javasolja, hogy a tagállamok javítsák és bővítsék ki az energiahatékonysági tanúsítványok alkalmazását, és az ajánlásokat kapcsolják össze pénzügyi ösztönzőkkel;

67. felszólít az új és felújított épületekre vonatkozó minimális európai uniós energiahatékonysági kritériumok bevezetésére; felszólítja a tagállamok felelős közigazgatási szerveit és szakmai szövetségeit, hogy az új építkezések esetében az építészek és építőmérnökök számára vezérelvként vezessék be az energiahatékonyság kritériumait; e cél elérésének az új építésű és felújított épületek energiahatékonysági fokára vonatkozó építésügyi előírásokkal, valamint hogy ebben az összefüggésben biztosítsák a tiszta és egészséges beltéri levegőt;

68. hangsúlyozza a minimális energiahatékonysági kritériumok beleépítésének szükségességét a középületek és a nemzeti, regionális és helyi szintű szolgáltatások átfogó közbeszerzési politikájába olyan eszközként, amely támogatja az új technológiákkal kapcsolatos innovációt és biztosítja azok piacra jutását;

69. kéri, hogy hozzák nyilvánosságra és internetes oldalainak tegyék a felhasználók számára könnyen elérhetővé az európai intézmények szén-dioxid-kibocsátásáról és energiacsökkentési potenciáljáról készült hozzáférhető tanulmányokat;

70. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a világítástechnológiához és az intelligens világítási alkalmazásokhoz kapcsolódó kutatás és technológiai fejlesztés számára biztosítsanak tényleges támogatást, hogy a beltéri és kültéri közterületek nagyobb energiahatékonyságú megvilágításának bevezetését – kiemelve a különösen hatékony fénykibocsátó diódákat (LED-ek) – még erőteljesebben lehessen népszerűsíteni;

71. megjegyzi, hogy a CO₂-kibocsátás csökkentésének és az energiatakarékosságnak a legegyszerűbb módja a panel toronyházak felújítása és energiahatékonyságuk javítása, különösen azokban az országokban, ahol az ilyen épületek jelentik a lakáspiac legnagyobb részét; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül és növelje a strukturális alapokból a panel toronyházak felújítására adható támogatások jelenlegi, 2%-os felső korlátját;

72. megjegyzi, hogy az európai építőipari ágazatnak összességében nulla energiafelhasználású épületeket kell építenie 2015-ig az új lakóépületek, 2020-ig az új kereskedelmi és közösségi épületek vonatkozásában, és úgy véli, hogy hosszabb távon ezt a célt ki kell terjeszteni a felújított épületekre is;

2009. február 4, szerda

73. felszólítja a Bizottságot, hogy a valamennyi alkalmazási terület elektromos és elektronikus berendezéseire vonatkozó energiahatékonysági előírásokat a „top runner” elvet követve legalább ötévente igazítsa ki a piaci folyamatoknak megfelelően, tegye naprakésszé a meglévő jelölési eljárásokat és a berendezések hatékonysági osztályait, és ezáltal kerülje el a fogyasztók félretájékoztatását;

74. felszólítja a Bizottságot, hogy tűzzön ki szigorú uniós célokat, és hozzon létre olyan, a piaci hozzáférést és az energiahatékony technológiák bevezetését célzó integrált iparpolitikákat, amelyek magukban foglalják közös technológiai célok kidolgozását (mint például a passzív házak), az integrált politikai stratégiák (mint például a vezető piacok és a zöld közbeszerzés) nagyobb fokú használatát és a termékek tervezését és minimumkövetelményeit támogató szabályozást;

75. felszólítja a Bizottságot, hogy következetesen alkalmazza a készenléti üzemmódban nagy energiavesztésű készülékek tilalmát, és az ökotervezési irányelv⁽¹⁾ végrehajtásának következő lépéseként fontolja meg az új berendezések számára a kikapcsolási automatika kötelező előírását, valamint a nagymotoros berendezések, valamint az ipari alkalmazású készülékek és gépek tekintetében is írjon elő kötelező kikapcsolási automatikát és energiatakarékos üzemmódokat;

76. sürgeti az intelligens mérőeszközökre vonatkozó 2006. évi követelmények mielőbbi és szigorú megvalósítását, annak érdekében, hogy az növelje a fogyasztók tudatos energiafelhasználását és segítse az energia-előállítókat a kereslet hatékonyabb kezelésében;

Mobilitás és logisztika

77. megállapítja, hogy az európai gazdasági és társadalmi modell a személyek, áruk és javak időbeli hatékonyság elsőbbsége melletti mobilitásának és rendelkezésre állásának biztosításán alapul, az erőforrás-hatékonyság szavatolása helyett, és ezért a jövőben a mindkét tényezőt magában foglaló kombinált megközelítésre lesz szükség;

78. felszólítja az Európai Beruházási Bankot és annak kockázatitőke-részlegét, valamint az Európai Beruházási Alapot, hogy jelentősen növeljék az energiahatékonyságra és a megújuló energiára vonatkozó fejlesztések támogatását;

79. emlékezteti az érintett szereplőket arra, hogy a közlekedési ágazatnak is meg kell felelnie az EU éghajlati céljainak, amely az 1990-es értékhez képest 2020-ig a CO₂-kibocsátás legalább 20%-os – és amennyiben erre vonatkozó nemzetközi megállapodás születik, legalább 30%-os – csökkentésére, illetve ugyanebben az időszakban az energiahatékonyság 20%-os növelésére irányul;

80. a fenntartható közlekedéspolitika tekintetében egy egymást támogató intézkedésekből álló átfogó politikai csomagot szorgalmaz, amely felöleli a gépjármű-technológia továbbfejlesztését (ökoinnovációk), a közlekedésben felhasznált alternatív energiaforrások erőteljesebb használatát, a tiszta üzemanyagok elosztóhálózatának létrehozását, az alternatív meghajtási formák erőteljesebb használatát, az intelligens forgalomirányítást, a járművezetési mód és a személygépkocsi-használat megváltoztatását, a logisztika javítását, a „zöld folyosókat”, valamint a TIC szállításra való alkalmazását, a CO₂-adó kivetését és a tömegközlekedés modernizálását a nulla kibocsátási cél elérése érdekében, nem hagyva figyelmen kívül a mobilitás iránti megnövekedett igényeket; rámutat arra, hogy mindezeket a közbeszerzés világos preferenciáin keresztül támogatni lehetne;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005. július 6-i 2005/32/EK irányelve az energiafelhasználó termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapításának kereteiről (HL L 191., 2005.7.22., 29. o.).

2009. február 4, szerda

81. úgy véli, hogy elsőbbséget kell biztosítani a „szennyező fizet” elv alkalmazásának, és szorgalmazza, hogy átfogóan minden szállítási módot tegyenek érdekeltté külső költségeik internalizálásában; rámutat arra, hogy e cél teljesítése megfelelő gazdasági környezetet igényel, ezért felszólítja a tagállamokat, hogy vizsgálják felül a kapcsolódó adókat és illetékeket;

82. üdvözli a Bizottság által kidolgozott, a közlekedési ágazat kibocsátásaira vonatkozó intézkedéscsomagot (Greening Transport Inventory), amely a közlekedési ágazat fenntartható növekedését célzó már meglévő, illetve még szükséges jogalkotási intézkedéseket sorolja fel;

83. hangsúlyozza az infrastrukturális projektek jelentőségét a szállítási ágazat számára, szorgalmazza azonban, hogy a tervezés, a formatervezés és az építés során a jövőben vegyék figyelembe a lehetséges éghajlati hatásokat;

84. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy aknázzák ki a műholdas navigációs rendszerekben rejlő lehetőségeket, hogy a forgalom irányításának és szervezésének javításával, a termékek és személyek mozgására vonatkozó valós idejű információk biztosításával és az útvonalak, illetve szállítási módok optimalis kiválasztásával növelhető legyen a közlekedés energiahatékonysága;

85. sajnálja, hogy a közlekedés szempontjából hatékony és környezetbarát – gyalogosövezeteket, kerékpárutakat és a helyi tömegközlekedéshez való rugalmas csatlakozást magában foglaló – várostervezés kihívásával számos helyen alig vagy túl későn kezdtek el foglalkozni, vagy erre csak töredékesen került sor;

86. felszólítja a tagállamokat és a helyi közigazgatási szerveket, hogy:

- a személygépkocsik használatával szemben kínáljanak rugalmas és egymással összehangolt alternatívákat, és bővítsék a mobilitási lehetőségeket oly módon, hogy a fennálló helyi közlekedési hálózatokat a központi és a peremterületek között még intenzívebben összekapcsolják, és a városi központokban a közúti közlekedésre vonatkozó szabályozás útján forgalomtechnikai prioritást biztosítanak a helyi tömegközlekedésnek,
- jelentős mértékben bővítsék és javítsák a szolgáltatások egészét, árképzési intézkedésekkel és más ösztönzőkkel, valamint a szükséges infrastruktúra kiépítését célzó beruházásokkal elősegítve a tömegközlekedésre, illetve a környezetbarátabb közlekedési eszközökre való áttérést,

az átmeneti időszakban pedig felszólít a magán/egyéni közlekedésnek az utas/teher szállítás integrált logisztikájával, valamint a tömeg-/közösségi közlekedéssel történő integrációjának javítására, továbbá meggyőződése, hogy a vasúti infrastruktúrába való beruházásoknak jobb minőségű vasúti szolgáltatással kell együtt járnia;

87. hangsúlyozza az intelligens közlekedési rendszerek jelentőségét a többfajta szállítás tekintetében, és ezek közösségi, tagállami, regionális és helyi közlekedéspolitikába való beépítésének jelentőségét, mivel azok nagyobb biztonsághoz és a közlekedési ágazat környezettel való jobb összeegyeztethetőségéhez vezetnek; felszólít az intelligens közlekedési rendszerek fejlesztésére és azok alkalmazására a forgalom irányításának és a forgalmi torlódások csökkentése érdekében;

88. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy működjenek szorosan együtt az ipari ágazattal a szükséges piacpolitikai előfeltételek lehetővé tétele érdekében, hogy az intelligens közlekedési rendszerek – különösen a logisztikai és biztonságirányítási rendszerek (ERTMS, RIS, eCall) – a forgalomirányítás részeité váljanak;

2009. február 4, szerda

89. felszólítja a tagállamokat, hogy a jelenlegi gyakorlattal összhangban az áthelyezhető rendszámotlábák bevezetésével támogassa a módközi szállítást, a polgárok számára vonzóbbá téve azt, hogy hosszú utazásaikra a vasutat vegyék igénybe, az induló- és célállomásaikon pedig energiatakarékos, helyi használatú személygépjárműveken közlekedjenek;

90. üdvözli a határozatot, amely szerint a gépkocsik CO₂-kibocsátásaira vonatkozó célértékek megállapításáról szóló, közelmúltban elfogadott jogszabály összefüggésében 2020-ra 95 g CO₂/km-ben rögzítik a hosszú távú kibocsátási határértéket;

91. hangsúlyozza a vasúti közlekedés mint alacsony CO₂-kibocsátású és energiahatékony szállítási mód potenciálját mind a nagy távolságú áruforgalmi logisztika, mind a rövid és középtávú regionális és ingaforgalom szempontjából, és kéri, hogy a regionális és kohéziós alapok támogatásainak kritériumai között e prioritások is tükröződjenek;

92. üdvözli a transzeurópai közlekedési hálózatok (TEN-T) létrehozását és a szomszédos országokra való kiterjesztését, és felhívja a tagállamokat, hogy mihamarabb fejezzék be a prioritásként kezelt –különösen a leginkább éghajlatbarát – projekteket, mivel ezek a teherszállítási logisztika és a fenntartható európai közlekedéspolitikai szempontjából a legfőbb prioritással bírnak;

93. hangsúlyozza a belvízi utak jelentőségét az áruszállításban; kiemeli ezen ágazat környezetbarát természetét és az ágazat kihasználatlan teherszállítási kapacitásait;

94. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy annak ellenére, hogy a szállítási ágazat egészének érdekében áll, hogy fellépjen az áruszállítás vasútra és belvízi utakra való nagy arányú áthelyezésére, az elmúlt évtizedben csökkentek a vasúti fejlesztéseket célzó beruházások;

95. támogatja a Bizottságnak azt a tervét, hogy a tagállamokkal közösen speciális „tengeri autópályákat” jelöljön ki, és a tengeri szállítás európai népszerűsítése, valamint hatékonyságának növelése tekintetében nagy reményeket táplál az eljövendő „határok nélküli európai tengeri szállítási térség” alkalmasságával kapcsolatban;

96. támogatja a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy a hajók kipufogógáz-értékei alapján szabjanak ki kikötői és hajóállási díjakat, és a kikötőben álló hajók áramellátását a hajók generátorai helyett a szárazföldről oldják meg;

97. úgy véli, hogy a hajógyáraknak és hajótulajdonosoknak intenzíven foglalkozniuk kellene a hatékonyságnövelésre szolgáló olyan új technológiákkal, mint például a csúcsvitorlák, a levegőüreg rendszer használata, a hulladék hő áramtermelésre való felhasználása, hatékonyabb motorok, a hajótest és a kormány jobb profilja, az útvonal kiigazítása érdekében pontosabb időjárás-előrejelzés, illetve annak lehetősége, hogy a hajótest befestése révén üzemanyagot takarítsanak meg;

98. felszólítja a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetet, hogy a hajózási ágazat számára határozzon meg egy ágazaton belüli kibocsátáscsökkentési célt, valamint határozzon meg technológiai minimumszabványokat e modern technológiák új hajók építése során történő alkalmazására;

2009. február 4, szerda

99. úgy véli, hogy a légiközlekedési ágazatban integrált megközelítésre van szükség, amely 2013-ig a légi-közlekedési ágazatot, a légitársaságokat és a repülőtér-üzemeltetőket mielőbb, de legkésőbb 2013 január 1-ig a kibocsátáscsökkentési cél elérésére kötelezi; úgy véli, hogy az integrált megközelítésnek ki kell terjednie a kutatásra és a technológiákra, az üzemi fejlesztésekre, valamint a légiközlekedésre vonatkozó, uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszeren alapuló, globális kibocsátás-kereskedelmi rendszerre;

100. nyomatékosan sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy az ágazatra vonatkozó kibocsátás-kereskedelem életbe lépéséig a lehető leghatékonyabban valósítsák meg és bővítsék ki mind a közös európai légteret, mind a SESAR-projektet, prioritásként foglalkozzanak a funkcionális és rugalmas légtérblokk, valamint egy összességében rugalmas légtérhasználat kiépítésével, hogy ki tudják használni az azonnal rendelkezésre álló kibocsátáscsökkentési lehetőségeket, és akár 12%-kal is csökkentsék a repülőgépek üzemanyag-fogyasztását;

101. felszólítja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy minden szükséges támogatást biztosítsanak az olyan úttörő jellegű környezetbarát közlekedési technológiákra irányuló kutatásnak és fejlesztéseknek mint például a hidrogénhajtásra, elektromos hajtásra, fejlett bioüzemanyagokra, üzemanyagcellákra, vagy hibrid meghajtásra vonatkozó kutatások, alternatív anyagok, új technológiák és informatikai megoldások, amelyek csökkentik a jármű súlyát és növelik a hatékonyságát;

102. felszólítja a szállítási ágazat számára készülő meghajtási rendszerek és motorok gyártóit, hogy az Euro 6 szabványoknak megfelelően, de ezeken túlmenően is közösen dolgozzanak gépeik hatékonyságának folyamatos javításán, az ágazaton belül határozzanak meg erőteljes hatékonyságnövelési célokat, és kutassák tovább az alternatív üzemanyagok használatát, ezáltal hozzájárulva az ágazat fenntartható növekedéséhez;

103. felszólítja az autógyártókat, hogy kínálatukat a kisebb, könnyebb, hatékonyabb modellek irányába mozdítsák el, hogy az éghajlatváltozás és a korlátozott kőolajforrások miatti megszorítások ellenére is lehetőség nyíljon az egyéni közlekedésre;

104. felkéri a hadiipart, hogy szintén foglalkozzon motorjai és meghajtási rendszerei hatékonyságának növelésével, és kutassa az alternatív üzemanyagok felhasználási lehetőségeit;

105. felszólítja az Európai Uniót és tagállamait, hogy fogadjanak el a megújuló energiaforrásokon alapuló hidrogénspecifikus támogatási keretet annak biztosítása érdekében, hogy a hidrogénhajtású járművek előállítása mielőbb felgyorsuljon; úgy véli, hogy a támogatási keretnek kezelnie kell a hidrogénüzemű végfelhasználói igénybevétel növekvő uniós támogatásának ügyét, a tagállamok azon feladatát, hogy pénzügyi intézkedéseken – például adókedvezményeken keresztül – gondoskodjanak a hidrogénspecifikus használat bevezetéséről, valamint azt, hogy a kormányzati szolgálatok számára nulla kibocsátású járművek beszerzésével kell kezdeti piacot teremteni a járműveknek;

106. felszólítja a Bizottságot, hogy 2010-ig készítsen jelentést a kabotázsra még mindig alkalmazandó korlátozásokról és az Európai Unióban tapasztalt egyéb olyan tényezőkről, amelyek a belsőpiacon üresjáratokat és hatékonyságvesztéseket okoznak; úgy véli, hogy a hatékony és eredményes teherszállítási logisztika az EU közlekedési rendszerének szerves részeként alkalmazva a fenntartható európai mobilitás, a gazdasági hatékonyság és versenyképesség, az energiaforrások optimális kihasználása, a munkahelyteremtés, a környezetvédelem és az éghajlatváltozás elleni küzdelem kulcsa;

2009. február 4, szerda

Turizmus és kulturális emlékek

107. aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy Európa kulturális emlékeit és épített környezetét szélsőséges időjárási jelenségek és hosszú távú éghajlati változások fenyegetik, és felszólítja a tagállamokat, hogy európai szinten együttműködve hozzák létre az éghajlatváltozás által fenyegetett, európai kulturális örökséget képviselő területek egységes katalógusát;

108. felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat és a régiókat, hogy az éghajlatra érzékeny, idényjellegű, valódi alternatív kínálattal nem rendelkező turisztikai területeken hozzanak átfogó alkalmazkodási és megelőző intézkedéseket – mint például a vízellátás biztosítása, az erdő- és bozóttüzek elleni védelem, a gleccserek olvadása ellen tett óvintézkedések és a parti védelem javítása – annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a turizmus és a szükséges infrastruktúra gazdasági jelentőségét a munkahelyek és a jövedelmek szempontjából, és az értékteremtési lánc mentén elkerüljék a jelentős gazdasági károkat;

109. néhány régióban csak akkor tartja gazdaságilag ésszerűnek és ökológiailag indokolhatónak a turisztikai ágazat további bővülését, ha az éghajlatváltozás várható hatásait, mint például a fokozódó víz- vagy hóhiányt vagy a gleccserek eltűnését közvetlenül figyelembe veszik a jövőbeni fejlesztésben;

110. felszólítja az idegenforgalmi iparágat, hogy a helyi közigazgatási szervekkel és a gazdasági szövetségekkel együtt olyan integrált stratégiákat dolgozzon ki, amelyek célja a kibocsátás csökkentése és az ágazat energiahatékonyságának javítása – különösen a szállítás és az elszállásolás terén –, valamint az ökoturizmus népszerűsítése, beleértve a szociális, sport- vagy kulturális turizmus, illetve az olyan kiemelt turisztikai célpontok fejlesztését, amelyek tiszteletben tartják és védik a környezetet;

Ipari kibocsátások

111. kéri, hogy a munkahelyi éghajlat-változási auditokat építsék be a vállalatok jelentéstételi szabványaiba, hogy javítsák a környezetbarát megoldásokra törekvő politikák és a kibocsátáscsökkentés nyomon követésének átláthatóságát;

112. felkéri valamennyi kereskedelmi és nem kereskedelmi szereplőt, hogy évente tegyenek közzé nyilvános jelentéseket a kibocsátott üvegházhatást okozó gázok mennyiségéről, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentése érdekében tett intézkedésekről, a munkavállalók átképzése érdekében végzett tevékenységekről (abban az esetben, ha a bizonyított szénzivargás miatt bezárnak egy munkahelyet), valamint a kibocsátáskereskedelmi rendszer keretében végzett műveletekből származó bevételekről; felkéri a Bizottságot, hogy kövesse nyomon ezeket a tevékenységeket, és készítsen jelentést a Parlamentnek az ipari ágazat által a kibocsátáscsökkentés terén elért előrelépésekről;

Mezőgazdaság és állattenyésztés

113. felszólítja a Bizottságot, hogy eredményekre nyitottan vizsgálja meg a mezőgazdaság jövőbeni integrált európai éghajlatvédelmi politikába való kifejezett bevonását és ezen ágazatban az üvegházhatást okozó gázok – beleértve a metán és a dinitrogén-oxid – kibocsátására vonatkozó csökkentési célok kidolgozását a már rendelkezésre álló összes lehetőség kimerítésével;

114. rámutat arra, hogy az optimalizált területgazdálkodás növeli a talajok humusztartalmát, valamint a természetesi területek a jobb természetési módszerek alkalmazása és a parlagon hagyott területek elkerülése révén lényegesen több szén-dioxidot képesek eltárolni;

115. úgy véli, hogy a műtrágyák tárolásának és kiszórásának optimalizált gyakorlata lényegesen hozzájárulhat a dinitrogén-oxid-kibocsátások csökkentéséhez; ezzel összefüggésben szorgalmazza a műtrágyák helyett a szerves anyagokkal való trágyázás további erősítését;

2009. február 4, szerda

116. ösztönzi bizonyos regionális termesztési gyakorlatok megváltozott éghajlati feltételek melletti gazdaságosságának gazdasági elemzését az alkalmazkodási lehetőségek megtalálása, valamint a területgazdálkodás átállításának és a megváltozott feltételekhez alkalmazkodó kultúrnövényekre való átállásnak a megkönnyítése érdekében;

117. úgy véli, hogy a mezőgazdasági gyakorlatban figyelembe kell venni az éghajlatváltozás problémáját és szorgalmazza az új, környezetbarátabb növénytermesztési és gazdaságirányítási módszerekre irányuló kutatás és fejlesztés finanszírozását; továbbá szorgalmazza az új technológiák, a vetőmag- és növénynevelés biotechnológiája, a zöld géntechnológia és a növényvédelem területén végzendő kutatásokat, valamint felszólít egy olyan, a mezőgazdaságot érintő éghajlatvédelmi politika megvalósítására, amely a mezőgazdasági termelők számára szemináriumokat, oktatási programokat, kísérleti projekteket és a talaj- és vízgazdálkodás új felismeréseinek átadását is magában foglalja;

118. elismeri, hogy a takarmányként termesztett gabona és szója jelentős mennyiségű üvegházhatást okozó gáz kibocsátásáért felelős; emlékeztet arra, hogy az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete által 2006 novemberében közzétett, „Az állattenyésztés hosszú árnyéka” címet viselő jelentésben az áll, hogy az állattenyésztési ágazat a földön az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 18%-áért;

119. a tej- és hústermelés területén szorgalmazza a takarmányok felülvizsgálatát és adott esetben javítását, hogy el lehessen érni a kérődzők bendőjében keletkező metán csökkentését; szorgalmazza, hogy az állattenyésztési ágazatban a takarmányozásra és tenyésztésre vonatkozó intézkedéseket állat-egészségügyi és állattjéltéti hatásvizsgálatnak vessék alá, továbbá hogy az ilyen intézkedéseket ne vezessék be, ha azok kedvezőtlen hatást gyakorolhatnak az érintett állatokra;

120. a trágya feldolgozásán keresztül nyert energia termelését szolgáló biogáz-létesítmények kiépítését mind gazdaságilag, mind ökológiai szempontból ésszerű hozzájárulásként ismeri el az állattenyésztésből származó metánkibocsátás csökkentése tekintetében;

Erdők

121. úgy véli, hogy a jövőbeni európai éghajlat-politikanak nem csak a trópusi esőerdők és a még megmaradt boreális erdők megőrzését kell célként kitűznie, hanem az európai erdők gondozását és újratelepítését is; rámutat, hogy a nagy kiterjedésű városi területek és az ipari központok körüli védő erdsávok fontos szerepet játszhatnak;

122. úgy véli, hogy az erdőpusztítás elkerüléséből származó tényleges kibocsátáscsökkentéshez az erdőgazdálkodásban hosszú távú kompenzációs rendszert kell kidolgozni az éghajlat-változási keretegyezményen keresztül, és egy megfelelő gazdasági ösztönző megteremtését szorgalmazza az őserdők és a nagy erdőterületek fenntartható használat révén történő tartós megőrzése érdekében, amellyel összefüggésben a használati értéket sokkal inkább azon kell lemérni, hogy összességében milyen „ökoszolgáltatások” nyújtására és társadalmi funkciók ellátására kerül sor;

123. szorgalmazza, hogy egy globális CO₂-piac keretében elsősorban a még nagy természetes erdőterületekkel rendelkező országoknak adjanak gazdasági ösztönzőket, hogy megőrizzék őket, figyelembe véve a szigorúan védett erdőkben az évente felhalmozódott szén mennyiségét ; javasolja annak a kérdésnek a mérlegelését, hogy ennek során ésszerű-e kizárólag a trópusi esőerdőkre összpontosítani;

124. felszólítja az EU-t, hogy a nemzetközi közösséggel együttműködve különösen a trópusi erdők tartós megőrzése céljából fejlesszen ki légi és műholddal támogatott felügyeleti rendszereket és építse ki a szükséges infrastruktúrát; a felügyeleti rendszerek kifejlesztése céljából a Világbank égisze alatt egy globális alap létrehozását ösztönzi;

2009. február 4, szerda

125. az erdők védelmét szolgáló globális felügyeleti rendszerek sikerét csak akkor tekinti biztosítottnak, ha megteremtik a szükséges intézményi előfeltételeket, illetve létrehoznak és tartósan fenntartanak képzett személyzettel rendelkező igazgatási intézményeket;

126. ezzel összefüggésben rámutat annak szükségességére is, hogy az európai erdőkben a felügyeleti rendszerek segítségével időben felismerjék az esetleges kártevőfertőzéseket, és hogy a tudományos kockázati modelleket készítsenek a hőhullám, futótűz, aszály által fenyegetett erdős területek esetében, valamint hogy az erdő védelme érdekében megfelelő ellenintézkedéseket tudjanak hozni;

127. úgy véli, hogy a tagállamok nemzeti erdőnyilvántartásai fontos információforrások, amelyekkel összességében elemezhető az európai erdők állapota és széndioxid-elnyelőként betöltött jelentősége; felszólítja a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel az összegyűjtött adatok tagállamok általi összeállítását és kiértékelését, ugyanakkor használja ki a tagállamokban már érvényben lévő bevált gyakorlatot;

128. megjegyzi, hogy az életciklus tulajdonságai miatt a fa az építkezések esetén elvileg „zöldebb” választás lehet, mint az acél vagy a beton, mivel magába zárja a szén-dioxidot és az alternatív anyagokhoz képest kevesebb energiára van szükség kitermeléséhez, továbbá melléktermékeit megújuló energia termelésére is lehet használni; felismeri ugyanakkor, hogy ehhez a faanyagot fenntartható módon kell kitermelni, ami napjainkban nem mindig van így; felkéri ezért az EU-t, hogy minél előbb fogadjon el olyan jogszabályokat, amelyek a lehető legalacsonyabbra szorítják annak kockázatát, hogy az uniós piacokon jogellenesen és nem fenntarthatóan kitermelt faanyagot hozzanak forgalomba;

129. kiemeli az erdők széleskörű felhasználhatóságát és számos előnyét; felkéri az EU-t, hogy dolgozza ki a biomassza fenntartható felhasználásának követelményeit;

130. hangsúlyozza, hogy széleskörű társadalmi, gazdasági és környezeti célokat maga elé tűző fenntartható erdőgazdálkodást kell megvalósítani az EU-ban; megjegyzi, hogy a fenntartható erdőgazdálkodás hosszú távon növelheti az erdőkben található szénkészletet; megjegyzi továbbá, hogy a fiatal, növekvő és jól gondozott erdők jó szénnyelők és ezért úgy gondolja, hogy az erdőirtásokkor újra kell a fákat telepíteni, hogy a kivágott fákat helyettesítsék; úgy véli, hogy ezzel párhuzamosan még több öreg erdőt kell megvédeni, mivel kulcsszerepet játszanak a biológiai sokféleség fenntartásában;

Talajvédelem

131. a talajok tudományos vizsgálatának és állapotuk folyamatos ellenőrzésének bővítését ajánlja, hogy kellő időben ellenintézkedéseket lehessen tenni az erózióval és a hasznos területek és a biológiai sokféleség elvesztésével szemben;

132. kéri a Tanácsot, hogy fogadja el közös álláspontját, figyelemmel az Európai Parlamentnek a talajvédelem kereteinek meghatározásáról, valamint a 2004/35/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról szóló 2007. november 14-i jogalkotási állásfoglalására ⁽¹⁾, hogy be lehessen vezetni egy valódi közösségi eszközt az erdőirtások, erózió és sivatagosodás következményei elleni küzdelem érdekében;

133. felszólítja az tagállamokat, hogy dolgozzanak ki megfelelő talajmegmunkálási módszereken alapuló talajvédelmi politikát, amely figyelembe veszi a talajban lévő szerves anyagok jelentőségét a talaj termékenysége, vízraktározó képessége és széndioxid-tárolóként való működése szempontjából és fontolja meg a bioszén használatának lehetőségét;

(¹) HL C 282. E, 2008.11.6., 281. o.

2009. február 4, szerda

134. ezzel összefüggésben rámutat az ökoszisztémán alapuló megközelítés fontosságára a talajerózió, a permafrost (tartósan fagyott talaj) tönkretétele, a sztyeppesedés vagy sivatagosodás, az idegen fajok betelepülése és a tüzek elkerülése és mérséklése céljából;

Vízgazdálkodás

135. úgy véli, hogy az integrált vízgazdálkodásnak a vízhasználat hatékonyságának növelésére, a vízzel való takarékoskodásra, a vízfogyasztás racionalizálására és korlátozására, valamint fenntartható vízhasználat fogyasztókkal való tudatosításának javítására irányuló stratégiákat kellene magában foglalnia, illetve választ kellene adnia mind az esővíz természetes és mesterséges tározókban való lehetséges gyűjtésének és tárolásának kérdésére, mind az árvizek, mind az aszályok kockázatának és hatásainak kérdésére; úgy véli, hogy ösztönözni kell a vízfelhasználási módok hatékony hierarchiájának megállapítását szolgáló fellépést és emlékeztet arra, hogy a vízforrások kezelése során a keresletoldali megközelítés volna a megfelelő;

136. felszólítja a Bizottságot, hogy a vízgazdálkodás területén vállaljon fontos, határokon átnyúló koordinációs szerepet, különösen a hálózatépítésen és a tengervíz sóalanításával, az új öntözőrendszerekkel és a mezőgazdasági és városi vízfogyasztással kapcsolatos innovatív technológiákra irányuló kutatások finanszírozásán keresztül, valamint a szárazság és az árvíz okozta károk mérséklésére irányuló kísérleti projektek támogatása céljából;

137. úgy ítéli meg, hogy annak érdekében, hogy megfelelő ösztönzőket kínáljanak a vízforrások hatékony felhasználásához, a tagállamoknak vízpolitikájukban figyelembe kell venniük a vízszolgáltatási költségek megtérítésének elvét és a „szennyező fizet” elvet;

Halászat

138. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi halászati gyakorlat tovább gyengíti a halállományoknak és a tengeri ökoszisztémáknak az éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenálló-képességét; e tekintetben üdvözli a Bizottság határozatát, amely az ipari halászatra vonatkozóan fenntarthatósági kritériumokhoz kötött fogási kvótákat állapít meg és nyomatékosan kéri a Tanácsot és az érintett tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben a meghatározott kvótákat;

139. hangsúlyozottan azt a nézetet képviseli, hogy a tengeri stratégiai keretirányelvben ⁽¹⁾ is előírt átfogó keretrendszer van szükség a tengerek vonatkozásában, hogy szavatolni lehessen a tengeri területekkel és erőforrásokkal való jobb és fenntarthatóbb gazdálkodást; figyelmeztet arra, hogy máskülönben az európai tengeri természetvédelmi területek a biológiai sokféleség utolsó oázisaivá válhatnak egy kihalt és üres óceánban;

140. azt a nézetet képviseli, hogy az éghajlatváltozás által okozott környezeti változások az akvakultúrák kényeszerű áthelyezéséhez vezethetnek, ami a mindenkori telephelyek számára gazdasági hátrányokkal jár; az akvakultúrák lehetséges áthelyezése kapcsán azonban figyelmeztet az érintett ökoszisztémákra gyakorolt kedvezőtlen hatásokra, és ezzel összefüggésben kötelező hatásvizsgálatokat szorgalmaz;

Hulladék- és erőforrás-gazdálkodás

141. elismeri a hulladékhierarchiát mint az európai hulladékpolitika vezérelvét; kéri a Bizottságot, hogy javasoljon a hulladék csökkentésére, újrahasznosítására és feldolgozására vonatkozó százalékos csökkentési célértékeket és kéri, hogy ezeket a célértékeket vizsgálják felül és szükség esetén szigorítsák őket;

142. megállapítja, hogy a hulladék-megelőzés – például a csomagolás optimalizálása révén – a legjobb lehetőség az ágazat közvetlen kibocsátásainak csökkentésére; hangsúlyozza azonban, hogy a hulladék-megelőzés hosszú távon megköveteli a termelési módszerek és a fogyasztási szokások megváltoztatását is;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

2009. február 4, szerda

143. hangsúlyozza, hogy a biohulladék külön gyűjtése és az anyagok újrahasznosítása jelentős mértékben hozzájárul a hulladéklerakókból származó közvetlen kibocsátások elkerüléséhez;

144. célszerűnek tartja, hogy a hulladékágazat közvetlen kibocsátásának korlátozása céljából elkerüljék a nem szétválogatott hulladék nagy távolságra történő szállítását; úgy gondolja, az EU-n belül a vegyes háztartási hulladék határokon átszállítását a minimumra kell csökkenteni; úgy véli, hogy küzdeni kell az újrahasznosítható anyagok illegális kivitelével szemben, hogy ezzel elkerüljék a „kibocsátások kivitelét”, és az EU-ban tartsák az értékes nyersanyagokat;

145. úgy véli, hogy a tagállamoknak egy átmeneti szakaszt követően középtávon teljesen le kellene mondaniuk a szétválogatatlan háztartási hulladék lerakásáról, mivel a fennálló újrahasznosítási rendszerek jobb kihasználása vagy teljesen új rendszerek felépítése a teljes hulladékkezelést javíthatja, és az üvegházhatást okozó gázok csökkentése során kihasználhatja a meglévő technika alapján fennálló lehetőségeket; ezzel összefüggésben szorgalmazza a kötelező metánelkülönítést a meglévő hulladéklerakókban való hőtermelés céljából;

146. a maradék hulladéknak az erre a célra kialakított, hulladékból energiát előállító erőművekben való energetikai hasznosításában és az előválogatott hulladékok energetikai hasznosításában, majd különösen az ezt követő kombinált hő- és villamosenergia-termelésben szigorú kibocsátás-ellenőrzés mellett a magas hatásfokú energia-visszanyerés lehetőségét látja, amely megbízhatóan felhasználható az üvegházhatást okozó gázok közvetett kibocsátásának csökkentésére, és helyettesíti a fosszilis tüzelőanyagokat;

147. úgy ítéli meg, hogy létfontosságú a hulladékkezeléssel kapcsolatos kutatás és fejlesztés, valamint az erőforrás-gazdálkodási megoldások javítása, és hangsúlyozza az új innovatív technológiák azonnali alkalmazásának szükségességét ezen a területen;

148. a 2012 utáni megállapodással kapcsolatos tárgyalásokkal és a harmadik országok bevonásával összefüggésben az európai hulladékkezelési szabványok módszeresebb átvitelét lehetőségként ismeri el arra, hogy a fejlesztéspolitikai célokat – mint például az emberi egészség és a környezet jobb védelmét – új gazdasági lehetőségekkel és a globális éghajlatvédelemhez való pozitív hozzájárulással kapcsolják össze;

149. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a hulladékágazat kibocsátás-kereskedelmi rendszerbe való bevonásának lehetőségét és a CDM-projektek összeegyeztethetőségét;

Külgazító intézkedések

150. emlékeztet a fent említett 2008. április 10-i állásfoglalásában foglalt követeléseire és s felszólítja a Bizottságot, hogy további késedelem nélkül tegye közzé a megígért fehér könyvet, amely felvázolja az alkalmazkodási intézkedések megtervezésére irányuló koordinált uniós keretrendszert;

151. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a Bizottság közzétette a területi kohézióról szóló zöld könyvet, amely kiemeli az ágazati politikák integrált megközelítésének szükségességét az uniós, nemzeti és regionális politikák együttes területi hatásának javítása érdekében; ezért felszólít a strukturális alapok eljárásainak javítására annak érdekében, hogy azok egyre nagyobb mértékben legyenek képesek hozzájárulni az éghajlatváltozás elleni intézkedésekhez;

152. hangsúlyozza, hogy miközben kellően figyelembe kell venni a szubszidiaritás elvét és el kell ismerni Európa regionális és helyi közigazgatási szerveinek kulcsfontosságú szerepét, – különösen az olyan érzékenyebb területeken, mint amilyenek a hegyvidéki vagy part menti területek – a az uniós szintű cselekvés elengedhetetlen a biológiai sokféleség helyreállításához azáltal, hogy megerősítik a Natura 2000 hálózatot és hatékony alkalmazkodási intézkedéseket építenek be az EU kohéziós, mezőgazdasági és tengerpolitikáiba;

2009. február 4, szerda

153. ismételten hangsúlyozza a kiigazító intézkedések egységességének és uniós szintű, átfogó koordinálásának, valamint az esetleges szinergiák megvizsgálásának szükségességét, és ismételten egész EU-ra kiterjedő keretet szorgalmaz a kiigazító intézkedések tervezéséhez;

154. hangsúlyozza az EU koordinációs szerepét különösen a hóhullámok, a tartósan fagyos időszakok és az árvizek általi légszennyezés automatikus és folyamatos ellenőrzése és korai előrejelző rendszereinek létrehozásában, valamint az egészségügyi, betegségekre vonatkozó, időjárási és környezeti és statisztikai adatok módszeres gyűjtésének javításában;

Egészségügy

155. hangsúlyozza, hogy kiemelkedő fontossággal bír, hogy különleges szakértelemre tegyünk szert az éghajlatváltozás által az emberi egészségre gyakorolt hatásokról, különösen bizonyos fertőző betegségek és élősködők által okozott betegségek esetében;

156. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás kiemelkedő szerepet fog játszani bizonyos betegségek nagyobb előfordulásában az ökoszisztémák természetében bekövetkező elkerülhetetlen változások eredményeként, amely többek között az állatokat, a növényeket, a rovarokat, a protozoonokat, a baktériumokat és a vírusokat is érinti majd;

157. kiemeli, hogy a paraziták, a szúnyogok és más patogén betegséhordozók által terjesztett trópusi betegségek – amelyekkel általában a trópusi térségekben lehet találkozni – magasabb földrajzi szélességen és tengerszint feletti magasságon is előfordulhatnak, ami új veszélyt jelent az emberekre;

158. hangsúlyozza, hogy bár a 2008–2013-as közegészségügyi program fő célja olyan tényezőkkel kapcsolatban fellépni, amelyek hagyományosan meghatározzák az egészséget (étrend, dohányzás, alkoholfogyasztás és kábítószer-használat), a programnak bizonyos új egészségügyi kihívásokat is középpontba kell helyeznie, és foglalkoznia kell az éghajlatváltozásból adódó, meghatározó környezeti tényezőkkel is;

159. hangsúlyozza az EU és az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ koordináló szerepét abban, hogy tanácsadást nyújtsanak a lakosságnak a rovarok által terjesztett betegségek megelőzéséről, mégpedig különösen védőruhák, szúnyoghálók, rovarriasztó és rovarirtó szerek használata révén;

160. megjegyzi, hogy lehetséges intézkedések magukban foglalhatják az éghajlatváltozás által az emberi egészségre gyakorolt hatásokra vonatkozó adatok összegyűjtését és értékelését javítva a katasztrófavédelem, a közegészségügy és a sürgősségi ellátás erősítését, valamennyi ágazatban az egészségvédelmet célzó intézkedések támogatását, valamint a megelőző és tudatosságnövelő intézkedéseket, beleértve a már fennálló és új veszélyekre vonatkozó felvilágosítást, az expozíció megelőzésére vonatkozó figyelmeztetéseket és konkrét utasításokat, külön utalva a rovarok által hordozott betegségekre és a hóhullámokra;

161. úgy véli, hogy az orvostudományban és a gyógyszerészetben kutatásokra van szükség az új betegségek elleni gyógyszerek és oltóanyagok kifejlesztése érdekében, amelyeket megfizethető áron valamennyi érintett lakosság rendelkezésére kell bocsátani;

162. hangsúlyozza a zöld övezetek jelentőségét a városi térségekben a népesség egészsége, a levegőtisztaság és a széndioxid-megkötés szempontjából, valamint abban, hogy elősegíti az éghajlatváltozás kezelését; felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat és a helyi hatóságokat, hogy őrizzék meg és bővítsék a meglévő zöld övezeteket a városi térségekben, és alakítsanak ki újabbakat;

2009. február 4, szerda

Növekedés és foglalkoztatás

163. úgy véli, hogy Európa az alacsony kibocsátású gazdaságért folyó globális versenyfutásban kitűnő kiinduló helyzettel rendelkezik, és ezt ki kell használnia egy olyan innovációs lendület kiváltása érdekében, amely a lisszaboni stratégia legjobb értelmében új és versenyképes vállalatokat és munkahelyeket teremt a tiszta technológiák, a megújuló energiák, valamint a környezetbarát vállalatok és készségek területén, hogy ellensúlyozzák a munkahelyek esetleges elvesztését a magas CO₂-kibocsátású ágazatokban; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy azonosítsák az éghajlat-változási politikák végrehajtásából eredő strukturális változásokat, és felszólítja a Bizottságot, hogy rendszeres időközönként tegyen javaslatot a leginkább érintett lakosságot támogató intézkedésekre;

164. óva int attól, hogy borúlátás miatt elszalasszuk azt a gazdasági esélyt, amelyet az éghajlatváltozás és annak korlátok közé szorítását célzó politikai intézkedések kínálnak, hangsúlyozva azon szociális partnerek pozitív szerepét, akik közvetlenül részt vesznek a gazdaság ösztönzésében, valamint hangsúlyozva az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és annak mérséklése révén érintett munkavállalók átképzésének és elhelyezkedésének lehetőségét; úgy véli, hogy a nyilvánosság és a társadalom konszenzusa elengedhetetlen fontosságú ahhoz, hogy megnyerjük a hatékonyságért, innovációért, nyersanyagokért, a jövő technológiáiért és a piacokért folyó globális versenyt;

165. úgy véli, hogy csak úgy aknázható ki teljes mértékben a növekedési és foglalkoztatási potenciál, ha ezzel egyidejűleg lehetővé teszik a piaci hozzáférést és leépítik a bürokratikus akadályokat, hogy az elérhető technológiákat alkalmazzák is;

166. kéri a tagállamokat, hogy vizsgálják meg a fennálló előírások éghajlat-politikai célokkal való összeegyeztethetőségét, és alakítsanak ki olyan ösztönzési mechanizmusokat, amelyek megkönnyítik az alacsony széndioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérést;

167. kéri a tagállamokban EU-szinten működő szociális partnereket és érdekképviselőket, hogy közösen dolgozzanak ki gazdasági stratégiákat az adott ágazat számára a meglévő lehetőségek felismerése és stratégiai kiaknázása érdekében;

A jövő technológiáinak előmozdítása

168. úgy véli, hogy a jövő nemzedékek erőforrásainak biztosításához egy kombinált megközelítést kell bevezetni és kialakítani, amely a kibocsátás csökkentésén és az integrált európai éghajlat-politika keretében folyó technológiai megújulás ettől független folyamatán alapul;

169. úgy véli, hogy a CCS környezeti szempontból biztonságos használatának kérdését éppen az uniós megközelítés technológiai semlegességére tekintettel az eredményekre nyitottan kellene részletesen megvitatni a magán és állami érdekelt felek bevonásával; a technológiaátadás ösztönzését célzó nemzetközi együttműködés támogatása mellett érvel, különösen azon felemelkedő országok tekintetében, amelyek energiahordozóként továbbra is a rendelkezésre álló szénre támaszkodnak;

170. úgy véli, hogy a hosszú távú kutatás és fejlesztés jelentős pénzügyi támogatására van szükség a következő generációs technológiák kifejlesztéséhez és a fejlődési ütem szükséges növelésének lehetővé tételéhez;

171. arra ösztönzi az ENSZ éghajlat-változási keretegyezményének (UNFCCC) részes feleit, hogy a CCS-t a Kiotói Jegyzőkönyvhöz tartozó marrakeshi megállapodásokban szereplő CDM keretében ismerjék el technológiaátadásként;

2009. február 4, szerda

172. felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy a lakosság CO₂-elkülönítés és -tárolás alkalmazásával kapcsolatos esetleges fenntartására és aggodalmára kutatási és felvilágosító intézkedésekkel válaszoljanak;

173. javasolja, hogy az integrált európai éghajlat-politika gondoskodjon az alapvető ösztönző mechanizmusokra és támogatási intézkedésekre irányuló javaslatokról, hogy bevezethető legyen a szükséges technológiai megújulás, csökkenthető legyenek a drága, de új technológiák folyó költségei, és a jövőben szigorúbb csökkentési célokat lehessen kitűzni és elérni;

174. ajánlja, hogy a tagállamok mérlegeljék a tiszta és energiahatékony technológiák végrehajtásának felgyorsítására irányuló módszereket, mint például a fogyasztóknak nyújtott közvetlen támogatásokat az olyan technológiai befektetések céljából, mint például a napelemek, a talajhőszivattyúk, léghőszivattyúk, víz hőszivattyúk és a tisztább tüzelésű kályhák;

175. ehhez párhuzamos intézkedéseket javasol, mint például közgazdászok, mérnökök és a magángazdaság részvételét egy intézményesített és párhuzamos „Kiotó plusz” folyamatban, az ózonréteg védelmét célzó Montreáli Jegyzőkönyv sikeres módszeréhez hasonlóan;

176. egy részben a kibocsátáskereskedelmi rendszer árverési bevételeiből finanszírozandó európai éghajlati alap és/vagy a kibocsátáskereskedelmi rendszer árverési bevételeiből finanszírozandó megfelelő tagállami alapok létrehozását szorgalmazza, és ebben lehetőséget lát arra, hogy tőkealapot teremtsenek a jövőbeni éghajlat-politika finanszírozására, amelynek egyedi intézkedései és az ezekhez szükséges beruházási szükségletek jelenleg még csak feltételesen tervezhetők;

177. javasolja ennek a tőkeállománynak a tőkepiacon való felhasználását, hogy lehetővé tegyék a gazdasági szereplőkhöz való visszaáramoltatást és az új technológiákba való (új béli) befektetést, és ezzel a piacra bízzák, hogy a jövőben milyen technológiákat kellene alkalmazni a közép- és hosszú távú éghajlatvédelmi célok eléréséhez, ahelyett, hogy ezt törvényileg írják elő;

178. kifejezetten hangsúlyozza, hogy hosszú távon az éghajlatváltozás problémájára hatékony megoldások származnak mind az energiatermelés, -elosztás és -felhasználás, mind pedig az egyéb kapcsolódó területeken megvalósuló tudományos innovációkból, amelyek eredményesen korlátozzák majd az üvegházhatású gázok kibocsátását anélkül, hogy járulékos környezeti problémákat okoznának;

179. hangsúlyozza a hetedik kutatási keretprogram jelentőségét a tiszta energiaformák fejlesztésében, valamint felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy ezt a prioritást a következő kutatási keretprogramokban is támogassák;

Intelligens számítógépes rendszerek, valamint információs és kommunikációs technológiák

180. javasolja a Tanács következő elnökségeinek, hogy az információs és kommunikációs technológiákat, valamint az éghajlatváltozás korlátok közé szorításában és az ahhoz való alkalmazkodásban betöltött jelentőségüket jövőbeni témaként tegyék elnökségük központi témájává;

181. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy az iparral, a fogyasztókkal, a hatóságokkal, a felsőoktatási intézményekkel és kutatóintézetekkel együttműködve támogassák a dematerializációt és a jelentős mértékben javított energiahatékonyt célzó, számítógéppel és IKT-val támogatott módszerek – elsősorban az áruszállítás jobb logisztikája, a fizikai utazás telekonferenciákkal és videokonferenciákkal való felváltása, a jobb villamos hálózatok, az energetikailag optimalizált épületek és az intelligens világítás révén – kipróbálását, hitelesítését, bevezetését és további elterjesztését;

2009. február 4, szerda

Finanszírozás és költségvetési kérdések

182. hangsúlyozza, hogy költségvetési hatóságként a Tanáccsal közösen a következő többéves pénzügyi keretben legfőbb prioritásként kezeljék az éghajlatváltozást és annak korlátok közé szorítását célzó intézkedéseket;

183. felszólítja a Tanácsot, hogy foglalkozzon az EU költségvetésének fel nem használt, célhoz kötött előirányzatainak problémájával, hogy ezeket a forrásokat adott esetben át lehessen csoportosítani az éghajlatpolitikai célokra;

184. felszólítja a Bizottságot, hogy vegye számba az összes meglévő finanszírozási eszközt és ezeknek az európai éghajlatvédelmi célok szempontjából fennálló jelentőségét, és ezen „éghajlati átvilágítás” alapján dolgozzon ki javaslatokat a jövőbeni pénzügyi tervre vonatkozóan, hogy a költségvetés tételeit hozzá lehessen igazítani a szükséges éghajlat-politikai követelményekhez, nem zárva ki annak a lehetőségét, hogy új alapokat hozzanak létre, és hogy azokra új forrásokat fordítsanak;

185. úgy véli, hogy az EU-nak az uniós szubszidiaritási elvnek megfelelően pénzügyi szempontból szerepet kellene vállalnia a legfontosabb területeken, mind az éghajlatváltozás elleni küzdelmet célzó technológiák támogatása és fejlesztése, valamint az éghajlati fejlesztési segély, mind pedig a határokon átnyúló kiigazító intézkedések és a hatékonyságnövelés támogatása, valamint a katasztrófa esetén nyújtott segély formájában;

186. emlékeztet az „éghajlati és energiacsomag” jogszabály összefüggésében elért megállapodásra, amelynek értelmében a kibocsátáskereskedelmi rendszer árverési bevételeit 50%-ban önkéntesen hozzárendelik az éghajlat-változási politikák finanszírozásához, amelynek nagy részét kiigazító és csökkentési intézkedésekre kell felhasználni a fejlődő országokban; ösztönzi a tagállamokat, hogy teljes mértékben használják ki ezt a lehetőséget, sőt haladják meg a fenti értéket;

187. emlékeztet arra, hogy a kiigazító és csökkentési intézkedések fejlődő országokban történő finanszírozása létfontosságú szerepet fog betölteni a koppenhágai COP 15 konferencián elérendő globális megállapodás tekintetében, és kitarat emellett, hogy a 2009. március 19–20-i Európai Tanácsnak jelentős előrelépést kell tennie egy arra vonatkozó megállapodás elérése felé, hogy miként lehet biztosítani a fejlődő országok független, kiszámítható európai uniós finanszírozását;

Oktatás, képzés, jelentéstétel, címkézés és a tudatosság növelése

188. felszólítja a tagállamok illetékes szerveit, hogy hozzanak létre új pályaképeket, és mind a gyakorlati szakképzést, mind a szakiskolákat és a főiskolák és egyetemek szakirányait igazítsák hozzá a gazdasági szerkezetváltás foglalkoztatással kapcsolatos kihívásaihoz, amelyet az éghajlatváltozás és annak hatásai fel fognak gyorsítani;

189. elismeri a munkavállalók és képviselőik által a vállalataik és munkahelyeik környezetbarátabbá tételében játszott fontos szerepet nemzeti és nemzetközi szinten, és közösségi támogatást kér a bevált gyakorlatok kialakítására, cseréjére és terjesztésére;

2009. február 4, szerda

190. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki kommunikációs stratégiákat az éghajlatváltozás tudományával (az IPCC legutóbbi megállapításai alapján), az energiatakarékosági stratégiákkal, az energiahatékonysági intézkedésekkel és a megújuló energiaforrások felhasználásával kapcsolatos információknak a lakosság széles körében történő terjesztésére, és emellett javasolja, hogy az EU ifjúsági csereprogramjai összpontosítsanak az éghajlat-változással kapcsolatos közös tudatosító programokra; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy az Eurobarométeren keresztül évente adjon megbízást a polgárok éghajlatváltozással kapcsolatos attitűdjeinek és fogalmainak mérésével foglalkozó felmérésre, és emellett a mindennapi élet valamennyi területén általános és egyszerű hatékonysági normákat és a felelősségtudatos energiafogyasztásra irányuló (pl. adózási) ösztönzők létrehozását szorgalmazza;

191. felszólítja az tagállamokat, hogy az áramszolgáltatókkal közösen kezdjenek párbeszédet a lakossággal, hogy meggyőzzék a közvéleményt a modern fosszilis tüzelésű erőműveken keresztüli hatékonyságnövelés energia- és éghajlat-politikai szükségességéről, és ennek kapcsán vitassák meg a CO₂-elkülönítést és -tárolás (CET) kérdését is;

192. felszólítja a Bizottságot, hogy ossza meg az információkat a polgárokkal és a tagállamokkal az olyan sikeres projektekről, mint az „európai mobilitás hete” keretében megrendezett „autómentes nap”, és hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a polgárokból gondolatokat indítsanak el városi mobilitásukkal kapcsolatban azzal a szándékkal, hogy elgondolkozzanak közlekedési résztvevőként a városaikban tanúsított magatartásukról, és az „egyéni mobilitás” fogalmát ne korlátozzák kizárólagosan a saját személygépkocsi használatára, hanem a városi és agglomerációs területeken az egyéni előrehaladás valamennyi formájára kiterjesszék, mint például a gyaloglásra, a kerékpározásra, a gépkocsik megosztott használatára, az utazási közösségekre, a taxira és a helyi tömegközlekedésre;

193. üdvözli a világ legnagyobb városainak összefogását a C40 égisze alatt, különösen abból a szempontból, hogy az üvegházhatást okozó gázok csökkentését célzó helyi intézkedésekhez kapcsolódó bevált eljárásokat globális szinten kicserélik, és egymástól tanulnak;

194. hangsúlyozza különösen annak szükségességét, hogy a polgárokat közvetlenül tájékoztassák, konzultáljanak velük és bevonják a döntéshozatali folyamatokba, és arra biztatja a városi központokat és agglomerációkat, hogy tűzzenek ki konkrét kibocsátáscsökkentési célokat, és ezeket innovatív helyi és regionális finanszírozási programokkal valósítsák meg a közigazgatási hatóságok támogatásával;

195. felszólítja a tagállamokat, hogy a polgárok tudatosságának növelése érdekében a mindenkor építési jogba építsék be azt a rendelkezést, miszerint az építési engedély kérelmezésekor átfogóan tájékoztatni kell a polgárokat arról, hogy milyen lehetőségek vannak helyi szinten a megújuló energiák felhasználására;

196. javasolja a helyi és regionális közigazgatási szerveknek, körzeteknek, városrészeknek és településeknek, mindenekelőtt azonban a helyi intézményeknek, iskoláknak, illetve gyermekekkel és fiatalokkal foglalkozó gondozó intézményeknek, hogy szervezzenek „energiatakarékosági versenyeket”, valamint nemzeti és uniós szinten megfelelő forrásokkal ellátott helyi kampányokat, hogy köztudatba jobban beépítsék az energiatakarékosági lehetőségeket, biztosítsák a polgárok részvételét, valamint tanulási hatásokat érjenek el;

2009. február 4, szerda

197. javasolja a Bizottságnak, hogy jelentse be az energia- és erőforrás-hatékonyság európai évét, hogy a politika minden szintjén érzékenyebbé tegye a polgárokat az erőforrások hatékonyabb kezelése iránt, és az éghajlatváltozás okán megragadja az alkalmat arra, hogy élénk vitát folytasson az erőforrások rendelkezésre állásáról és kezeléséről; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy küzdjenek az energiaszegénység ellen és biztosítsák a vízfogyasztás kultúrájának fejlődését, valamint oktatási programok révén építsék bele a köztudatba a víztakarékosság fogalmát; felszólítja a Bizottságot, hogy tekintse át egy városok közötti hálózat támogatásának lehetőségét a fenntartható vízfelhasználás ösztönzése érdekében, a bevált gyakorlatok megosztása és kísérleti demonstrációs projektek közös végrehajtása céljával; felkéri a tagállamokat olyan ingyenes ellenőrzések megszervezésére, amelyek révén a polgárok csökkenthetik energiafelhasználásukat és kibocsátásaikat;

198. fontos eszköznek tartja a reklámot és a terméktájékoztatókat, amelyekkel jobban tudatosítható a fogyasztókban a fogyasztási cikkek környezeti költsége és megváltoztatható a fogyasztói magatartás; óva int azonban a „greenwashing”, vagyis a zöldre mosás jelenségétől, valamint felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nemzeti és európai ipari szövetségekkel konzultálva dolgozzanak ki ágazatuk számára egy reklám- és címkézési kódexet azzal a céllal, hogy elítéljék a termékek környezeti hatásaira vonatkozó félrevezető reklámot és címkézést, illetve tiszteletben tartsák az érvényes európai reklámszabályokat;

199. fontosnak tartja, hogy a polgárokkal és a kiskereskedelemmel folytatott párbeszédben elsősorban a regionális és idényjellegű termékeket reklámozzák, és vegyék figyelembe az alkalmazott előállítási módra vonatkozó fogyasztói tájékoztatást, különösen a kötelező címkézést mint a fogyasztók döntését segítő eszközt;

200. komoly problémának tartja, hogy a lakosság nem rendelkezik elegendő információval az éghajlatváltozás leküzdését célzó intézkedésekről; felszólítja ezért az EU-t, a tagállamokat, valamint a regionális és települési hatóságokat és intézményeket, hogy a sajtóval, a rádióval és az online médiával közösen tervezzenek meg és hajtsanak végre egy egész Európára kiterjedő tájékoztatókampányt az éghajlatváltozás és az erőforrások szűkössé válásának okairól és hatásairól, amelynek a középpontjában a mindennapi magatartás megváltoztatására vonatkozó egyéni lehetőségeknek kellene állniuk, illetve amelynek jobban és közérthetőbben be kellene mutatnia az európai és nemzeti hatóságok éghajlatváltozás elleni intézkedésekkel kapcsolatos munkáját;

201. üdvözli a nagyvállalatok kezdeményezéseit, amelyek arra irányulnak, hogy a személyzet és a közepes méretű beszállítók bevonásával vállalaton belüli kibocsátáscsökkentési célokat érjenek el, és kommunikációs stratégiák révén nyilvánosan reklámozzák a fenntartható termelési és fogyasztási mintákat; arra bátorítja a tagállami és európai gazdasági szövetségeket, hogy a versenyben a fenntartható vállalati gyakorlatot különleges egyedi értékesítési ajánlatként emeljék ki;

2050 – A jövő ma kezdődik

202. felszólít az éghajlatváltozás elleni küzdelem 2009–2014-re szóló cselekvési menetrendjének végrehajtására a következőképpen:

a) Uniós szinten a Bizottság és a tagállamok:

- helyi és globális szinten vitát folytatnak, intézkedéseket téve az éghajlatváltozás elleni küzdelem érdekében;

2009. február 4, szerda

- egy egész EU-ra kiterjedő felső hálózatot fejlesztenek ki, finanszíroznak és vezetnek be, amely a villamosenergia-szolgáltatók valamennyi formája számára hozzáférhető;
  - támogatják és finanszírozzák a hatékony és fenntartható közlekedési infrastruktúrát, amely csökkenteni fogja a szén-dioxid-kibocsátást, és amely magában foglalja a hidrogéntechológiát és a nagysebességű vasútvonalakat;
  - új kommunikációs stratégiákat dolgoznak ki, amelyek nevelik és ösztönzőkkel látják el a polgárokat a kibocsátások megfizethető módon való csökkentése érdekében, mint például információk kidolgozása a termékek és szolgáltatások szénttartalmáról;
  - jogalkotási eszközöket dolgoznak ki valamennyi ipari ágazat arra való ösztönzése érdekében, hogy vállaljanak vezető szerepet az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, kezdve a széndioxid-kibocsátásokkal kapcsolatos átláthatóság követelményével;
  - erőteljesebb kapcsolatokat építenek ki a lisszaboni politikai menetrend, a szociális menetrend és az éghajlat-változási politikák között;
- b) helyi és regionális szinten különösen a következők tekintetében szükséges a legjobb gyakorlatok előmozdítása és cseréje:
- energiahatékonysági és egyéb intézkedések az energiaszegénység elleni küzdelem érdekében, zéró energiateljesítményű magán-, kereskedelmi és nyilvános épületek létrehozásának céljával,
  - a hulladék újrafeldolgozása és újrahasznosítása, például a gyűjtőhelyek infrastruktúrájának fejlesztésével,
  - a megújuló energiákat felhasználó, alacsony kibocsátású személygépkocsik infrastruktúrájának kialakítása, valamint ösztönzők bevezetése a zéró kibocsátású járművek tömegközlekedésben való használatára,
  - a fenntarthatóbb mobilitás támogatása a városokban és a vidéki térségekben,
  - az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással kapcsolatos intézkedések elfogadása és végrehajtása,
  - a helyi és regionális élelmiszer-termelés és -fogyasztás ösztönzése;

203. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy hosszú távú perspektíván alapuló politikai eszközökkel és oktatási intézkedésekkel válaszoljunk az éghajlatváltozásra és annak hatásaira, és az ennek alapjául szolgáló döntéseket egységesen hajtsuk végre, és ne rendeljük alá rövid távú politikai céloknak; szorgalmazza olyan életmódok és fogyasztási minták előmozdítását, amelyek a fenntartható fejlődésre irányulnak;

204. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy ne kapituláljunk az éghajlat-változási probléma összetettsége miatt, hanem jövőbelátó alkotóvággal és vezetési képességekkel kell a politika, a gazdaság és a társadalom területén a gazdasági, ökológiai és társadalmi kihívásokra válaszolnunk, amelyek elé a nyersanyagok szűkössé válásában kifejeződő energia- és éghajlat-politikai korszakváltás állít bennünket;

205. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az Európai Unió alapító gondolatából kiindulva a szükségességről és a helyességről való meggyőződésből mehozzuk a döntéseket, és megragadjuk az egyszeri lehetőséget arra, hogy stratégiai cselekvéssel alakítsuk társadalmunk jövőjét;

206. felszólítja az Európai Parlament illetékes egységeit, hogy a jelentés elfogadását követő három hónapon belül készítsék el és tegyék közzé e jelentés, valamint a bizottsági munka nagyközönségnek szánt változatát;

2009. február 4, szerda

207. felhívja illetékes bizottságait, hogy a következő parlamenti ciklusban kövessék nyomon a fenti ajánlások végrehajtását, beleértve a Bizottság következő hivatali idejére vonatkozó biztosjelölt-meghallgatások, és a nemzeti parlamentekben lévő partnereikkel fenntartott kapcsolataik keretében történő nyomon követést; felhívja az Európai Parlament harmadik országokkal fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttségeit, és a multilaterális parlamenti közgyűlések európai parlamenti résztvevőit, hogy rendszeresen vessék fel az éghajlatváltozás kérdését és az összes ország részéről foganatosítandó fellépések és kezdeményezések szükségességét a harmadik országok képviselőivel fenntartott kapcsolataikban;

*
* *

208. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az ENSZ éghajlat-változási keretegyezménye titkárságának, ez utóbbi felé azzal a kéréssel, hogy azt továbbítsák valamennyi EU-n kívüli szerződő félnek és a keretegyezményben említett megfigyelőnek.

A. MELLÉKLET

VÁLOGATÁS AZ EU POZITÍV ÉGHAJLATI HOZZÁJÁRULÁST TARTALMAZÓ KÖRNYEZETI JOGSZABÁLYAIBÓL

Hatályos jogszabályok:

- a Tanács 91/676/EGK irányelve ⁽¹⁾ (1991. december 12.) a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről
- a Tanács 92/43/EGK irányelve ⁽²⁾ (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről, valamint az ezzel összefüggő jogi aktusok
- a Tanács 93/12/EGK irányelve ⁽³⁾ (1993. március 23.) egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmáról, valamint az ezzel összefüggő jogi aktusok
- a Tanács 96/61/EK irányelve ⁽⁴⁾ (1996. szeptember 24.) a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről, valamint az ezzel összefüggő jogi aktusok
- az Európai Parlament és a Tanács 98/70/EK irányelve ⁽⁵⁾ (1998. október 13.) a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről, valamint a 93/12/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint az ezzel összefüggő jogi aktusok
- az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve ⁽⁶⁾ (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról
- az Európai Parlament és a Tanács 2001/80/EK irányelve ⁽⁷⁾ (2001. október 23.) a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról, valamint az ezzel összefüggő jogi aktusok
- az Európai Parlament és a Tanács 2002/91/EK irányelve ⁽⁸⁾ (2002. december 16.) az épületek energiateljesítményéről

⁽¹⁾ HL L 375., 1991.12.31., 1. o.

⁽²⁾ HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

⁽³⁾ HL L 74., 1993.3.27., 81. o.

⁽⁴⁾ HL L 257., 1996.10.10., 26. o.

⁽⁵⁾ HL L 350., 1998.12.28., 58. o.

⁽⁶⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 309., 2001.11.27., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 1., 2003.1.4., 65. o.